

ΤΟ ΕΡΓΟΝ

ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΦΥΛΛΟΥ

"Ένα καταπληκτικόν πράγματι ανάγνωσμα

«ΤΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ»

Μυθιστόρημα γεμάτο έρωτα και περιπέτειες,
πού θα συναρπάση κυριολεκτικώς τούς ανα-
γνώστας μας.



32
ΣΕΛΙΔΕΣ
2
ΔΡΑΧΜΑΙ

Αθήναι
30
Ιανουαρίου
1937
Αρ. φύλ. 19

Π
Ε64

ΤΟ ΕΡΓΟΝ



Αθηναϊκή Ζωή

Αί πρόοδοι τῶν γειτόνων μας =====

Ἡ Τουρκικὴ ἔκθεσις

===== Ζωγραφικὴ καὶ βιβλίον

Σπάνια καλλιτεχνικὴ ἔκθεσις προσ-
εῖλκυσε τόσο ζωηρόν τὸ ἐνδιαφέρον τῶν
καλλιτεχνῶν καὶ φιλοτέχνων μας, ὅσον
ἡ τουρκικὴ ἔκθεσις ζωγραφικῆς καὶ βι-
βλίου στὴν αἰθούσα τοῦ «Παρανασός».
Ἀλλὰ καὶ ὅλ' ἅν' ἡ ἔκθεσις ἐξελήνθησε
τὸν ὑψηλὸν προορισμὸν τῆς τουρκικῆς,
ἡ ὁποία συντέλεσεν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν
πνευματικῶν θεσμῶν καὶ καλλιτεχνικῶν
σκέσεων μεταξὺ τῶν δύο λαῶν.

Τὴν πρωτοβουλίαν τῆς διοργανώσεως
τῆς ἔκθεσεως εἶχεν ὁ Σύλλογος «Πα-
ρνασός», τὸ ὁποῖο ὁ πρόεδρος κ. Κ.
ραβδίας συνεννόηθη σχετικῶς μὲ τὸν ἐν-
ταῦθα πρεσβευτὴν τῆς Τουρκίας, ὁ ὁ-
ποῖος εὗρεν ἄριστον τὴν ἰδεάν καὶ ἐ-
νήργησεν ὥστε νὰ σταλῶν ἐδῶ δείγμα-
τα τῆς καλλιτεχνικῆς ἐξελίξεως τῆς κῶ-
ρας του. Τὰ ἐγκαίνια τῆς ἔκθεσεως ἐ-
γίναν μὲ πᾶσαν ἐπισημοσύνη, ἀντιπλά-
γνσαν δὲ θερμοὶ λόγοι φιλικῆς καὶ ἐξε-
πλάυνσαν ἀμοiba ἀδελφικῆς αἰσθήμα-
τα μεταξὺ τῶν ἐκπαιστώτων τῶν δύο ἐ-
θνῶν.

Ἡ ἔκθεσις διωργανώθη κατὰ ἄριστον
πράγματι τρόπον. Ἦτο διμερής, ὅπως
εἶπαμε, ὁλοπῆς ἔκθεσις τῆς νεωτέρας
τουρκικῆς ζωγραφικῆς ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ'
ἐτέρου ἀναδρομικὴ ἔκθεσις τοῦ τουρ-
κικοῦ ἐθνικοῦ.

Ἀς ἀρχίσουμε ἀπὸ τὴν ζωγραφικὴν.
Πρόπει εὐθὺς ἐξ ἄρχης νὰ ἀναφέρουμε
ὅτι οἱ Τούρκοι, μέχρι τῆς ἡμέρας ποῦ ὁ
Καυὴ Ἀτατούρκ ἐδῶσε τὸ σύνθημα τῆς
ἀναγεννήσεως τῆς Τουρκίας, δὲν εἶχαν
καθόλου ζωγραφικὴν διὰ λόγους θρη-
σκευτικῶν. Ὅστε ὅτι ἔχουν νὰ παρου-
σιάσουν σήμερα, εἰναι δουλειὰ ὀλίγων
ἐτῶν. Ἀπὸ αὐτῆς τῆς πλευρᾶς οἱ Τούρ-
κοι ζωγράφοι εἶναι ἀξιοθαύμαστοι, διό-
τι μέσα σὲ τόσο λίγῳ διάστημα, χωρὶς καμ-
μίαν καλλιτεχνικὴν παράδοσιν, ὑπῆρ-
σαν νὰ παρουσιάσουν ἔργα καλλιτεχνι-
κῶς ἀξιόλογα.

Ἐνὰς μὴ κάτοχος τῶν μουσικῶν τῆς
τέχνης, μπαίνοντας στὴν τουρκικὴ ζω-
γραφικὴ ἔκθεσι, θὰ νοιώσῃ νὰ πᾶλλεται
γύρω του ὅλο τὸ χρώμα, τὸ «κουλερ λο-
καλ» τῆς Ἀνατολῆς. Τεμέντην τοῦ Μωά-
μεδ, χανουμάκια μὲ ἐκδοτὴν τὴν ἀνατο-
λικὴν τρυφήν, ἀπὸ πρόσωπα καὶ σὲ
καμπυλωμένον γυμνὸν τῶν, Τούρκοι κυ-
ρικὸι μὲ τὸ τοπικὸν τὴν ἐνδυμνίαν, ὁ ἀθρο-
νισμὸς ἡλικίας τῆς Ἀνατολῆς καὶ τὸ γελοῖον
γαλῶδες τῶν ἀκρογυλιῶν τῆς, σπικνῆς
τῆς τουρκικῆς ζωγῆς, μ' ἕνα λόγο ἀπὸ τῆς
ἡ Τουρκίας καὶ ἡ λαγγυμένη Ἀνατολή ἔ-
χει σκελασθῇ ἀπάνω τοῦ μουσάφι. Ἐ-
νὰς ποὺ γνῶρισε τὴν χώραν αὐτὴν καὶ
εἶναι τόσο πολλοὶ στὴν Ἑλλάδα, ποῦ
ζοῦσαν, κάποτε ἐκεῖ-ῶν νοσήριον, ζω-
ροῦς παλαιοὺς σκευισμοὺς, εὐρισκόμε-
νους ἀνάμεικτα εἰς τῆς ζωντανεμένης ἀπὸ
τὴν παλῆτα τοῦ ζωγράφου ἀναμνήσεις
τοῦ ἀπὸ τὴν νεωτερικὴν χώραν.....

Ἐνὰς φιλοτέχνης ἡ ἑλὰς καλλιτέχνης
θὰ δοκιμάσῃ ἄλλου εἴδους συγκίνησιν,
καθαρῶς καλλιτεχνικὴν, ἀπὸ τοὺς πινά-
κες τῶν Τούρκων ζωγράφων. Πολλοὶ
σκαλοῦνται τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἐπισκο-
πτοῦ. Τὰ μεγάλα ταμπὰ τοῦ Νακιμ Ἰ-
σμὰλ, ὅπως οἱ «Ἀργότατοι» καὶ ἡ «Τελε-
ταία ὀδὸς», εἶναι ἐνδιαφέροντα διὰ τὴν ὑ-
πόθεσιν τῶν. Οἱ πινάκες πάλι, ποῦ ἔχουν
πάρει τὸ θέμα τῶν ἀπὸ τὴν τουρκικὴν
ζωγῆν, ὅπως οἱ κυρτοὶ καὶ τὰ ἀρνάκια,
οἱ «Χωρικοὶ» τοῦ Τουρνουτ καὶ μερικὸι
ἄλλοι, ἐκτελεῖσθαι ἀπὸ ζωγῆν καὶ ἀνοί-
γουν τὴν καρδίαν τοῦ θεατοῦ μὲ τὰ χυ-
πτὰ, ζωγρά τῶν χωρίων. Τὰ τοπία τοῦ
Βιλικ, τοῦ Χικμέτ, τοῦ Ζυγιά, τοῦ Σερικ,
τοῦ Σερφ Σαῖπ καὶ μερικῶν ἄλλων πα-
ρουσιάζουν ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον. Δύο
πινάκες ἔχουν ὡς θέμα τὴν ἀλλαγὴν τοῦ
ἀλφειοῦ καὶ μαρτυροῦν τὴν διψὴν τῆς
μαθητέως, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν καταδέχεται ὁ
τουρκικὸς λαός.

Πολλοὶ Τούρκοι ζωγράφοι ζωγραφίζου-
ν κατὰ τὸν παλῶ ἀκαδημαϊκὸν τρόπο. Με-
ρικὸι ἀκολουθοῦν τὸν ἐμπρεσιονισμό.
Ἄλλὰ καὶ ὁ ρεαλισμὸς, ἰδίως ὁ γεωμε-
τρικός, ἔχει τοὺς ὁπαδοὺς του. Μέσα εἰς
τοὺς 74 ἐν συνόλῳ πινάκες τῆς ἔκθεσε-
ως προεξάρχει τὸ πορτραῖτό τοῦ Ἀτα-
τούρκ, εἰς τὸ ὁποῖον τὴν δημιουργικὴν
πνοὴν ἀφείλεται ὅλο αὐτὸ τὸ θαῶμα τῆς

πνευματικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς ἀναγεν-
νήσεως τῆς Τουρκίας.

Πολὺ ἐνδιαφέροντος εἶναι ἐπίσης ἡ ἐκ-
θεσις τοῦ τουρκικοῦ ἐθνικοῦ. Μὰς πα-
ρουσιάζει ἀνάγλυφον τὴν πνευματικὴν ἐξέ-
λιξιν τῆς Τουρκίας. Ἐκεῖ ἐκθέματα ἀπὸ
τὴν ἐποχὴν, ποῦ ἐνεφανίσθη ἡ τυπογρα-
φία εἰς τὴν Τουρκίαν. Καὶ μετὰ τὸ ἐντυ-
πὸν μὲ τοὺς πολλοὺς γραφῶδες χαρακτή-
ρας, ἐρχοῦνται καὶ νεώτερα μὲ τὰ λατινι-
κὰ στοιχεῖα. Σημειοῦται ἐστὶ ὁ μεγάλος
πνευματικὸς σταθμὸς τῆς Τουρκίας, τὸν
ὁποῖον χαρακτηρίζει πολὺ ἐντονα ἕνα
θαυμάσιο σκίτσον τῆς «Ἰλνί», ποῦ ἐδη-
μοσιεύθη σὲ πρῶτον φύλλον τῆς, ποῦ ἐκυ-
κλοφόρησε μὲ λατινικοὺς χαρακτήρας.
Τὸ σκίτσον αὐτὸ παριστάνει τὰ πολλὰ
στοιχεῖα νὰ φεύγουν στὴ σειρὰ καὶ νὰ
παρὰχωροῦν τὴν θέσιν τῶν αὐτῶν νῆα.

Τὸ νεώτερον τουρκικὸν βιβλίον ἔχει
νὰ παρουσιάσῃ ἀρκετὴν πρόδοσιν. Εἶναι
καλοτυπωμένον καὶ ἔχει θαυμασίαν γενι-
κῶς ἐμφάνισιν. Ρίχνουμε μίαν ματιὰ εἰς
τὰ πνευματικὰ προϊόντα τῶν Τούρκων.
Βλέπουμε μυθιστορήματα, ποιήματα καὶ
θεατρικὰ ἔργα. Ἐπίσης οἱ μεταφράσεις
κατέχουν σεβαστὸν χώρον. Εἶναι δὲ κα-
ταφανές ὅτι οἱ γείτονές μας προτιμοῦν
τὰ ἔργα τῶν Ρώσων συγγραφέων, τοῦ
Τολστόι, τοῦ Δοστογιέφ, τοῦ Γκόγκολ,
τοῦ Τουργένιεφ καὶ τῶν λοιπῶν. Μετὰ
τοὺς Ρώσους ἐρχοῦνται εἰς τὴν τουρ-
κικὴν προτίμησιν οἱ Γάλλοι.

Τὰ περιοδικὰ καὶ οἱ ἐφημερίδες ἔχουν
σημειώσῃ εἰς τὴν Τουρκίαν ἀρκετὴν πρό-
δοσιν. Ἐκδόσεις μὲ λούσο, ἴππωμα κα-
θαρό, τριχμήδες ὀφθαλμοῦ, ἡ ἔκθεσις πε-
ριέχει ἐπίσης χάρτες καὶ σκεδιά, μερι-
κά ἐκ τῶν ὁποῖων εἶναι παλαιότατα, γι-
νομένη ἀπὸ Τούρκους αὐτοδιδάκτους ζω-
γράφους. Ἀνάμεσα ο' αὐτὰ ἐκχωρεῖται
ἕνα παλαιότατο σκεδιά τῆς Νουαδίκου. Σὲ
μὴ βιβρίνα ἔχουν ἐκτεθῇ διακοσμητικὰ
ἔργα τῶν μαθητῶν τῆς Σχολῆς τῶν Κα-
λῶν Τεχνῶν τῆς Τουρκίας. Εἶναι ὅλα πολ-
λὸ καλὰ.

Ἡ ἔκθεσις αὕτη, ἡ ὁποία μᾶς ἔφερε
εἰς ἐπαφὴν μὲ τὴν πνευματικὴν καὶ κα-
λλιτεχνικὴν Τουρκίαν, μαρτυρεῖ ὅτι ἡ γει-
τονικὴ μας χώρα βοδίζει μὲ πολὺ με-
γάλα βήματα εἰς τὴν ὁδὸν τῆς προόδου
καὶ τοῦ πολιτισμοῦ. Ἀξιοσημειῶνται εἶναι
ἐπίσης τὸ γεγονός, μὲ ὁποῖον εἰναι
ἡ Τουρκία καὶ ἡ λαγγυμένη Ἀνατολή ἔ-
χει σκελασθῇ ἀπάνω τοῦ μουσάφι. Ἐ-
νὰς ποὺ γνῶρισε τὴν χώραν αὐτὴν καὶ
εἶναι τόσο πολλοὶ στὴν Ἑλλάδα, ποῦ
ζοῦσαν, κάποτε ἐκεῖ-ῶν νοσήριον, ζω-
ροῦς παλαιοὺς σκευισμοὺς, εὐρισκόμε-
νους ἀνάμεικτα εἰς τῆς ζωντανεμένης ἀπὸ
τὴν παλῆτα τοῦ ζωγράφου ἀναμνήσεις
τοῦ ἀπὸ τὴν νεωτερικὴν χώραν.....

Ἐνὰς φιλοτέχνης ἡ ἑλὰς καλλιτέχνης
θὰ δοκιμάσῃ ἄλλου εἴδους συγκίνησιν,
καθαρῶς καλλιτεχνικὴν, ἀπὸ τοὺς πινά-
κες τῶν Τούρκων ζωγράφων. Πολλοὶ
σκαλοῦνται τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἐπισκο-
πτοῦ. Τὰ μεγάλα ταμπὰ τοῦ Νακιμ Ἰ-
σμὰλ, ὅπως οἱ «Ἀργότατοι» καὶ ἡ «Τελε-
ταία ὀδὸς», εἶναι ἐνδιαφέροντα διὰ τὴν ὑ-
πόθεσιν τῶν. Οἱ πινάκες πάλι, ποῦ ἔχουν
πάρει τὸ θέμα τῶν ἀπὸ τὴν τουρκικὴν
ζωγῆν, ὅπως οἱ κυρτοὶ καὶ τὰ ἀρνάκια,
οἱ «Χωρικοὶ» τοῦ Τουρνουτ καὶ μερικὸι
ἄλλοι, ἐκτελεῖσθαι ἀπὸ ζωγῆν καὶ ἀνοί-
γουν τὴν καρδίαν τοῦ θεατοῦ μὲ τὰ χυ-
πτὰ, ζωγρά τῶν χωρίων. Τὰ τοπία τοῦ
Βιλικ, τοῦ Χικμέτ, τοῦ Ζυγιά, τοῦ Σερικ,
τοῦ Σερφ Σαῖπ καὶ μερικῶν ἄλλων πα-
ρουσιάζουν ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον. Δύο
πινάκες ἔχουν ὡς θέμα τὴν ἀλλαγὴν τοῦ
ἀλφειοῦ καὶ μαρτυροῦν τὴν διψὴν τῆς
μαθητέως, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν καταδέχεται ὁ
τουρκικὸς λαός.

Πολλοὶ Τούρκοι ζωγράφοι ζωγραφίζου-
ν κατὰ τὸν παλῶ ἀκαδημαϊκὸν τρόπο. Με-
ρικὸι ἀκολουθοῦν τὸν ἐμπρεσιονισμό.
Ἄλλὰ καὶ ὁ ρεαλισμὸς, ἰδίως ὁ γεωμε-
τρικός, ἔχει τοὺς ὁπαδοὺς του. Μέσα εἰς
τοὺς 74 ἐν συνόλῳ πινάκες τῆς ἔκθεσε-
ως προεξάρχει τὸ πορτραῖτό τοῦ Ἀτα-
τούρκ, εἰς τὸ ὁποῖον τὴν δημιουργικὴν
πνοὴν ἀφείλεται ὅλο αὐτὸ τὸ θαῶμα τῆς

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΣ

Ἡ διαφορά



Ἡ γυναῖκα σου ἔχει ἕνα στοματοκί-
ον μπουμπουκί.
—Δὲν ξέρεις τί λές. Τὰ μπουμπουκία
εἶναι κλειστά.

Ἡ Ἐπιστήμη τοῦ μέλλοντος ===

Ἡ Ραβδοσκοπία στὴν Ἑλλάδα

===== Μία ὥρα μ' ἕναν ραβδοσκόπο

Οἱ ραβδοσκόποι, καθὼς εἶνε γνωστὸν,
ἔχουν τὴν ιδιότητά νὰ ἀνακαλύπτουν τὴς
ὕπογιες φλέβες τοῦ νεροῦ μὲ τὴ βοή-
θειαν μιᾶς ράβδου ἀπὸ ξύλο ἢ σίδηρο,
ποῦ τὴν κρατᾶν στὸ χερὶ τοὺς ὅταν ἐ-
ξετάζουν τὸ ἔδαφος. Εὐτυχῶς ἔχουμε κί-
εξάστῃ τὴν Ἑλλάδα ραβδοσκόπους, ποῦ
θὰ μπορούσαν νὰ μᾶς εἰσαγάγουν στὰ
ἀδύτα τῆς μυτηριώδους τέχνης τῶν.
Τελευταία μάλιστα ἡ κυβέρνησις ἐ-
στειλε στὴν Κρήτη καὶ στὴν Κεφαλλή-
νια ἕνα ἀπὸ τοὺς γνωστότερους ραβδο-
σκόπους μας τὸν κ. Μπουμπουκί, προκει-
μένου νὰ γίνουν γεωτρυπάνεισι γιὰ τὴν
ἀνεύρεσιν νεροῦ.

Δὲν καταφύγαμε ὁμῶς στὸν κ. Μπου-
μπουκί γιὰ νὰ μᾶς κατατοπίσῃ πάνω
σὲ μερικὰ ἀπὸ τὰ μυτήρια τῆς ἀποκρυ-
φῆς αὐτῆς ἐπιστήμης ἀλλὰ προτιμήσα-
με νὰ ἐρωτῶμε τὸ ἀδελφικὸν καὶ ποῦ θὰ
μπορούσε, ὅπως καὶ ἐγὼ, νὰ μᾶς δια-
φωτίσῃ πληρέστερα.

Ἐγώ, ὡς ραβδοσκόπος εἶνε, ἐλέπετε,
κατὰ τὴν ἐνδιαφέρον.

Ἐγώ, ὡς ραβδοσκόπος εἶνε, ἐλέπετε,
κατὰ τὴν ἐνδιαφέρον.

Ἐγώ, ὡς ραβδοσκόπος εἶνε, ἐλέπετε,
κατὰ τὴν ἐνδιαφέρον.

Ἐγώ, ὡς ραβδοσκόπος εἶνε, ἐλέπετε,
κατὰ τὴν ἐνδιαφέρον.

Ἐγώ, ὡς ραβδοσκόπος εἶνε, ἐλέπετε,
κατὰ τὴν ἐνδιαφέρον.

Ἐγώ, ὡς ραβδοσκόπος εἶνε, ἐλέπετε,
κατὰ τὴν ἐνδιαφέρον.

Ἐγώ, ὡς ραβδοσκόπος εἶνε, ἐλέπετε,
κατὰ τὴν ἐνδιαφέρον.

Ἐγώ, ὡς ραβδοσκόπος εἶνε, ἐλέπετε,
κατὰ τὴν ἐνδιαφέρον.

Ἐγώ, ὡς ραβδοσκόπος εἶνε, ἐλέπετε,
κατὰ τὴν ἐνδιαφέρον.

Ἐγώ, ὡς ραβδοσκόπος εἶνε, ἐλέπετε,
κατὰ τὴν ἐνδιαφέρον.

Ἐγώ, ὡς ραβδοσκόπος εἶνε, ἐλέπετε,
κατὰ τὴν ἐνδιαφέρον.

Ἐγώ, ὡς ραβδοσκόπος εἶνε, ἐλέπετε,
κατὰ τὴν ἐνδιαφέρον.

Ἐγώ, ὡς ραβδοσκόπος εἶνε, ἐλέπετε,
κατὰ τὴν ἐνδιαφέρον.

Ἐγώ, ὡς ραβδοσκόπος εἶνε, ἐλέπετε,
κατὰ τὴν ἐνδιαφέρον.

Ἐγώ, ὡς ραβδοσκόπος εἶνε, ἐλέπετε,
κατὰ τὴν ἐνδιαφέρον.

Ἐγώ, ὡς ραβδοσκόπος εἶνε, ἐλέπετε,
κατὰ τὴν ἐνδιαφέρον.

Ἐγώ, ὡς ραβδοσκόπος εἶνε, ἐλέπετε,
κατὰ τὴν ἐνδιαφέρον.

Ἐγώ, ὡς ραβδοσκόπος εἶνε, ἐλέπετε,
κατὰ τὴν ἐνδιαφέρον.

Οἱ ραβδοσκόποι, καθὼς εἶνε γνωστὸν,
ἔχουν τὴν ιδιότητά νὰ ἀνακαλύπτουν τὴς
ὕπογιες φλέβες τοῦ νεροῦ μὲ τὴ βοή-
θειαν μιᾶς ράβδου ἀπὸ ξύλο ἢ σίδηρο,
ποῦ τὴν κρατᾶν στὸ χερὶ τοὺς ὅταν ἐ-
ξετάζουν τὸ ἔδαφος. Εὐτυχῶς ἔχουμε κί-
εξάστῃ τὴν Ἑλλάδα ραβδοσκόπους, ποῦ
θὰ μπορούσαν νὰ μᾶς εἰσαγάγουν στὰ
ἀδύτα τῆς μυτηριώδους τέχνης τῶν.
Τελευταία μάλιστα ἡ κυβέρνησις ἐ-
στειλε στὴν Κρήτη καὶ στὴν Κεφαλλή-
νια ἕνα ἀπὸ τοὺς γνωστότερους ραβδο-
σκόπους μας τὸν κ. Μπουμπουκί, προκει-
μένου νὰ γίνουν γεωτρυπάνεισι γιὰ τὴν
ἀνεύρεσιν νεροῦ.

Δὲν καταφύγαμε ὁμῶς στὸν κ. Μπου-
μπουκί γιὰ νὰ μᾶς κατατοπίσῃ πάνω
σὲ μερικὰ ἀπὸ τὰ μυτήρια τῆς ἀποκρυ-
φῆς αὐτῆς ἐπιστήμης ἀλλὰ προτιμήσα-
με νὰ ἐρωτῶμε τὸ ἀδελφικὸν καὶ ποῦ θὰ
μπορούσε, ὅπως καὶ ἐγὼ, νὰ μᾶς δια-
φωτίσῃ πληρέστερα.

Ἐγώ, ὡς ραβδοσκόπος εἶνε, ἐλέπετε,
κατὰ τὴν ἐνδιαφέρον.

Ἐγώ, ὡς ραβδοσκόπος εἶνε, ἐλέπετε,
κατὰ τὴν ἐνδιαφέρον.

Ἐγώ, ὡς ραβδοσκόπος εἶνε, ἐλέπετε,
κατὰ τὴν ἐνδιαφέρον.

Ἐγώ, ὡς ραβδοσκόπος εἶνε, ἐλέπετε,
κατὰ τὴν ἐνδιαφέρον.

Ἐγώ, ὡς ραβδοσκόπος εἶνε, ἐλέπετε,
κατὰ τὴν ἐνδιαφέρον.

Ἐγώ, ὡς ραβδοσκόπος εἶνε, ἐλέπετε,
κατὰ τὴν ἐνδιαφέρον.

Ἐγώ, ὡς ραβδοσκόπος εἶνε, ἐλέπετε,
κατὰ τὴν ἐνδιαφέρον.

Ἐγώ, ὡς ραβδοσκόπος εἶνε, ἐλέπετε,
κατὰ τὴν ἐνδιαφέρον.

Ἐγώ, ὡς ραβδοσκόπος εἶνε, ἐλέπετε,
κατὰ τὴν ἐνδιαφέρον.

Ἐγώ, ὡς ραβδοσκόπος εἶνε, ἐλέπετε,
κατὰ τὴν ἐνδιαφέρον.

Ἐγώ, ὡς ραβδοσκόπος εἶνε, ἐλέπετε,
κατὰ τὴν ἐνδιαφέρον.

Ἐγώ, ὡς ραβδοσκόπος εἶνε, ἐλέπετε,
κατὰ τὴν ἐνδιαφέρον.

Ἐγώ, ὡς ραβδοσκόπος εἶνε, ἐλέπετε,
κατὰ τὴν ἐνδιαφέρον.

Ἐγώ, ὡς ραβδοσκόπος εἶνε, ἐλέπετε,
κατὰ τὴν ἐνδιαφέρον.

Ἐγώ, ὡς ραβδοσκόπος εἶνε, ἐλέπετε,
κατὰ τὴν ἐνδιαφέρον.

Ἐγώ, ὡς ραβδοσκόπος εἶνε, ἐλέπετε,
κατὰ τὴν ἐνδιαφέρον.

Ἐγώ, ὡς ραβδοσκόπος εἶνε, ἐλέπετε,
κατὰ τὴν ἐνδιαφέρον.

Ἐγώ, ὡς ραβδοσκόπος εἶνε, ἐλέπετε,
κατὰ τὴν ἐνδιαφέρον.

Οἱ ραβδοσκόποι, καθὼς εἶνε γνωστὸν,
ἔχουν τὴν ιδιότητά νὰ ἀνακαλύπτουν τὴς
ὕπογιες φλέβες τοῦ νεροῦ μὲ τὴ βοή-
θειαν μιᾶς ράβδου ἀπὸ ξύλο ἢ σίδηρο,
ποῦ τὴν κρατᾶν στὸ χερὶ τοὺς ὅταν ἐ-
ξετάζουν τὸ ἔδαφος. Εὐτυχῶς ἔχουμε κί-
εξάστῃ τὴν Ἑλλάδα ραβδοσκόπους, ποῦ
θὰ μπορούσαν νὰ μᾶς εἰσαγάγουν στὰ
ἀδύτα τῆς μυτηριώδους τέχνης τῶν.
Τελευταία μάλιστα ἡ κυβέρνησις ἐ-
στειλε στὴν Κρήτη καὶ στὴν Κεφαλλή-
νια ἕνα ἀπὸ τοὺς γνωστότερους ραβδο-
σκόπους μας τὸν κ. Μπουμπουκί, προκει-
μένου νὰ γίνουν γεωτρυπάνεισι γιὰ τὴν
ἀνεύρεσιν νεροῦ.

Δὲν καταφύγαμε ὁμῶς στὸν κ. Μπου-
μπουκί γιὰ νὰ μᾶς κατατοπίσῃ πάνω
σὲ μερικὰ ἀπὸ τὰ μυτήρια τῆς ἀποκρυ-
φῆς αὐτῆς ἐπιστήμης ἀλλὰ προτιμήσα-
με νὰ ἐρωτῶμε τὸ ἀδελφικὸν καὶ ποῦ θὰ
μπορούσε, ὅπως καὶ ἐγὼ, νὰ μᾶς δια-
φωτίσῃ πληρέστερα.

Ἐγώ, ὡς ραβδοσκόπος εἶνε, ἐλέπετε,
κατὰ τὴν ἐνδιαφέρον.

Ἐγώ, ὡς ραβδοσκόπος εἶνε, ἐλέπετε,
κατὰ τὴν ἐνδιαφέρον.

Ἐγώ, ὡς ραβδοσκόπος εἶνε, ἐλέπετε,
κατὰ τὴν ἐνδιαφέρον.

Ἐγώ, ὡς ραβδοσκόπος εἶνε, ἐλέπετε,
κατὰ τὴν ἐνδιαφέρον.

Ἐγώ, ὡς ραβδοσκόπος εἶνε, ἐλέπετε,
κατὰ τὴν ἐνδιαφέρον.

Ἐγώ, ὡς ραβδοσκόπος εἶνε, ἐλέπετε,
κατὰ τὴν ἐνδιαφέρον.

Ἐγώ, ὡς ραβδοσκόπος εἶνε, ἐλέπετε,
κατὰ τὴν ἐνδιαφέρον.

Ἐγώ, ὡς ραβδοσκόπος εἶνε, ἐλέπετε,
κατὰ τὴν ἐνδιαφέρον.

Ἐγώ, ὡς ραβδοσκόπος εἶνε, ἐλέπετε,
κατὰ τὴν ἐνδιαφέρον.

Ἐγώ, ὡς ραβδοσκόπος εἶνε, ἐλέπετε,
κατὰ τὴν ἐνδιαφέρον.

Ἐγώ, ὡς ραβδοσκόπος εἶνε, ἐλέπετε,
κατὰ τὴν ἐνδιαφέρον.

Ἐγώ, ὡς ραβδοσκόπος εἶνε, ἐλέπετε,
κατὰ τὴν ἐνδιαφέρον.

Ἐγώ, ὡς ραβδοσκόπος εἶνε, ἐλέπετε,
κατὰ τὴν ἐνδιαφέρον.

Ἐγώ, ὡς ραβδοσκόπος εἶνε, ἐλέπετε,
κατὰ τὴν ἐνδιαφέρον.

Ἐγώ, ὡς ραβδοσκόπος εἶνε, ἐλέπετε,
κατὰ τὴν ἐνδιαφέρον.

Ἐγώ, ὡς ραβδοσκόπος εἶνε, ἐλέπετε,
κατὰ τὴν ἐνδιαφέρον.

Ἐγώ, ὡς ραβδοσκόπος εἶνε, ἐλέπετε,
κατὰ τὴν ἐνδιαφέρον.

Ἐγώ, ὡς ραβδοσκόπος εἶνε, ἐλέπετε,
κατὰ τὴν ἐνδιαφέρον.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΙΩΑΝ. Δ. ΠΑΣΣΑΣ
Γραφεῖα Σταδίου 23,
Τυπογραφ. Παλαμίδου 4,
ΤΗΛΕΦ. : Γραφεῖον 31909
Τυπογραφ. 28632

ΜΙΚΡΕΣ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΕΝΑΣ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΚΑΙ ΑΟΡΑΤΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΤΑ ΜΙΚΡΟΒΙΑ

Με την επιδιώκησή της γρήγορης τα μικρόβια απέκτησαν κάποιαν επικαιρότητα. Όλοι συζητούν περί μικροβίων και δια τον τρόπον που μεταδίδονται οι φορείς αυτοί φορείς της νόσου, άλλοι όμως γνωρίζουν τι ακριβώς είναι τα μικρόβια, πώς ζουν και πώς πολλαπλασιάζονται.

Τα φανταζόμεθα ως μίαν μυστηριώδη στρατιά κρατών επιδρομικών, που εισελαύνουν μέσα εις τόν οργανισμόν μας και προκαλούν καταστροφές κάποτε ανεπανορθώτους, τέρατα και θηρία άδραστα, ή καταπολέμησης πάν όποιον είναι αρκετά δύσκολος άκομα και από αυτήν την επιστήμην που διαβέθει όλα τα με-
σα προς τούτο. Άλλ' άς προσοβήσωμεν να εξηγήσωμεν σαφέστερα τι ακριβώς είναι οι άόρατοι αυτοί εκθρόνοι μας.

Τα μικρόβια ήσαν γνωστά και κατά την

Η τρομακτική στρατιά των μικροοργανισμών που αγωνίζεται κατά του ανθρώπινου γένους

από έναν οργανισμόν εις άλλον.

Με άκράδαντα επιχειρήματα, τα ό-
ποια εις μάτην επεχείρησαν πολλοί ν' αναστρέψουν, ο Παστερ απέδειξε ότι κάθε όργανον άποστεριωμένον και καλά προσυμμενόμενον από τόν άέρα δεν άπο-
κτά ποτέ μικρόβια, ότι την ανάπτυξιν των μικροβίων εις τό νερό προκαλεί πάντοτε ο άήρ που τα μεταφέρει και ότι ο άήρ άποσπερμαίνεται από τα μικρόβια, δεν εμπορεί να μολύνη τό νερό. Με την άπόδειξιν των άνωτέρω, ο Παστερ κατέρριψε την θεωρίαν της αυτόματης γενέσεως, που άριθμούσαν ήλκιαν δύο και πλέον χιλιάδων έτών.

Η καταπληκτική ταχύτης και εύκολία

εξώντανευσαν πάλιν όταν εύρέθησαν εις εύνοϊκόν περιβάλλον.

Είνε πολλά τα είδη των μικροβίων, τό σκίμα, ο τρόπος της ζωής και τό πολλαπλασιασμόν των. Είνε ένας δόλοκληρος άόρατος κόσμος που γεννάται, ζή κινείται, πολλαπλασιάζεται και άποθνήσκει μέσα εις τόν οργανισμόν μας και εις κάθε τι που μας περιβάλλει. Πρόκειται περί μικροοργανισμών, μικροσκοπικών, μεγέθους μικροτέρου του χιλιοστού του χιλιοστούμέτρου και βάρους τούτον μικρού όστε ένα χιλιοστόγραμμον καλλιεργή-
ματος μικροβίων περιλαμβάνει περί τό 60 εκατομμύρια έξ αυτών.

Η ύψη των δεν είναι εις όλα ή αυτή. Τα μικρότερα είναι άπλά, όμοιογενή, ενώ τα μεγαλύτερα έχουν εξωτερικόν περιβάλημα, κάποτε δέ και πυρήνα που άποτελεί τό σπέρμα. Επίσης και ο χρωματισμός των είναι διάφορος. Είς δέ τό σκίμα παρουσιάζουν τας περιεργότε-
ρας ποικιλίας. Θεώμενα δια καλού μικροσκοπίου, από έναν εξηκοστήμενον ό-
φθαλμόν, άποτελούν ένα περίεργον κό-
σμον που ζή και κινείται, ένα κόσμον εξωφρενικόν και άπίστευτον.

Όλα κινούνται εκτός έκείνων που εύρισκονται εις κατάστασιν νάρκης και έπομένως είναι ακίνητα. Η κίνησις των όμως είναι άργή, κυμαινόμενη από 0,03 χιλιοστόμετρα έως 0,0075 κατά δευτερό-
λεπτον. Η άργηγορία όμως αυτή της κίνεσεως είναι άνάλογοι προς τό μέγε-
θος των. Σημειώσω δέ, ότι ή κινητικό-
της των άποτελει σπουδαϊότατον παρά-
γοντα της διαπλάσεως, όστε μελετάται από τούς έπιστήμονας. Σπουδαϊόν είναι έπίσης τό γεγονός, ότι τα μικρόβια κινούνται μέν προς όλα τα σημεία, αλλά εις την κίνησιν των παίζουν πρωτεύοντα ρόλον διάφοροι συντελεστοί, όπως ή θερμικρασία, τό φώς και ή όσμη. Υπάρ-
χουν μικρόβια που άποφύγουν τό φώς ενώ άλλα έλκονται από αυτό, τό ίδιον δέ συμβαίνει και με την θερμότητα και την όσμη, πράγμα τό όποιον άποδει-
κνύει ότι δεν στερούνται αισθήσεων.

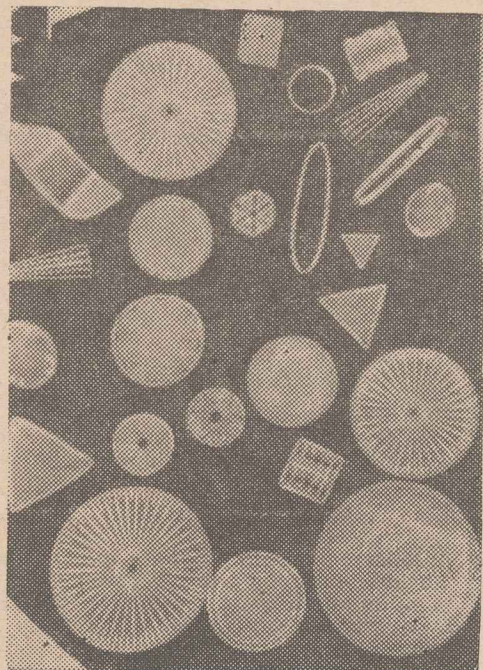
Ο πολλαπλασιασμός των άποτελεί ένα άκομα μυστήριον της φύσεως. Όταν εύ-
ρεθούν υπό εύνοϊκούς όρους, ή ταχύτης του πολλαπλασιασμού των είναι καταπλη-
κτική. Ένας από τούς συνθεστέους τρόπους πολλαπλασιασμού των είναι ή διχοτόμια. Όταν δηλαδή ένα μικρόβιον μεγαλύνει αρκετά, χωρίζεται εις δύο, και αυτό έπαναλαμβάνεται έπ' άπειρον.

Κατά την διάρκεια λοιπόν πειραμά-
των, παρετήρηθη ότι ή διχοτόμια έπέρ-
χεται έντός 20 λεπτών της ώρας. Κατά συνέπειαν εις διάστημα 24 ώρών από ένα μικρόβιον εμπορούν να παραχθούν 4,700 τριακοσμοκίον. Όποιος άμφιδέ-
λει, δεν έχει παρά να κάμν ήν ένα μικρόν λογαριασμόν.

Ευτυχώς, ότι ο ταχύτατος αυτός πο-
λλαπλασιασμός έμποδίζεται από διάφορα αίτια. Έν πρώτως από την αντίδρασιν του οργανισμού ή όποια, όσον μικρά και άν είναι, θα φονεύει αρκετά έξ αυτών.

Έπειτα από διάφορους άλλους συντε-
λεστές, έσωτερικούς και έξωτερικούς. Τέλος δέ από τό γεγονός ότι ή ζωή των μικροβίων (λέγεται έτσι έπειδή έχουν μικρόν βίον) είναι σύντομος και άποθνή-
σκουν γρήγορα. Πάντως όμως, δια νάπολ λαπλασιασθούν με την καταπληκτικην αυτήν ταχύτητα πρέπει να εύρουν τό σπέρμα έδωφός, να είναι δηλαδή ο όρ-
γανισμός, πολύ εξηπνλημένος, πράγμα που συμβαίνει μόνον κατά την τελευ-
ταίαν φάσιν μιάς άσθενείας, όλίγον προ-
τού επέλθι ο θάνατος.

Τέλος, υπάρχουν μικρόβια που κατα-
στρέφονται είτε μεταξύ των, είτε από άλλα μικρόβια. Συμβαίνει δηλαδή ότι και εις τό ζωϊκόν βίον, όπως και ένα ζώον τρώγει τό άλλο. Με την διαφοράν ότι έδω δεν είναι τούτον εύκολον να συ-



Τά περίεργα γεωμετρικά αυτά σχή-
ματα είναι μεγεθυθέντες μικροβίων,
που εύρέθησαν σε μίαν σταγόνα νε-
ρού!

ναντηθούν οι δύο άνταγωνιστάι, ώστε ή άλληλεξόντως των γίνεται μόνον υπό ώρισμένας προϋποθέσεις.

Έκθρος των μικροβίων είναι και ή δια-
φορά της θερμικρασίας. Διότι δεν ζούν και δεν αναπτύσσονται όλα με την ίδιον θερμότητα. Υπάρχουν πολλά που θέ-
λουν ύψηλην θερμικρασίαν, 50-70 βαθ-
μόν, και λέγονται φιλόθερμα, και άλλα, τα φιλόψυχρα, που ζούν εις θερμικρα-
σίαν κάτω του μηδενός. Γενικώς, ή με-
γαλύτερα θερμικρασία έκείνης την ό-
ποϊαν θέλουν, τα φονεύει, ενώ εις χα-
μηλότεραν θερμικρασίαν εμπορούν να παραμείνουν εις κατάστασιν νάρκης.

Ο όργανισμός, με τό τόσα κηκικά μέ-
σα που διαθέτει, είναι ο κυριώτερος εκ-
θρός των μικροβίων. Υπάρχουν όμως και άλλα μέσα εις την φύσιν που εξηπτε-
ρούν τόν μεγάλον αυτόν σκοπόν, όπως ή υπερβολική θερμότης και αι ήλιακοί άκτίνες, αι όποϊαι πολύ όρθώς θεωρού-
νται ως οι μεγαλύτεροι εύεργέται της άν-
θρωπότητος εις την καταπολέμησιν των παθογόνων μικροβίων.

Γρουσουζής



—Κύριε διευθυντά, σάς παρακαλώ να μου αλλάξετε τόν άριθμόν.

—Πιστί; Δεν σ' άρέσει;

—Όλη την ήμερα μπαίνουσιν ενό-
λοι οι κοταδικοί στο κελλί μου.



Είς ένα προτυπον αθηναϊκόν πτηνοτροφείον όπου έγκλιματίζονται πτερωτοί κάτοικοι των έξωτικων χωρών

σμών των έξωτικων πουλιών εις τόν τό-
πον μας και σήμερα έχει πραγματοποιη-
σει θαύματα. Άλλα πριν ίδουμε έκτενε-
στερον τό έργον του, άς τού ζητήσωμεν
πρώτα μερικές πληροφορίας σχετικές με
τά παπαγαλάκια.

—Αυτά τά έφερα, μάς λέγει, πρό ε-
κκοι έτών από την Αυστραλία. Και έ-
πέτυχε πολύ σύντομα να τά έγκλιματί-
σω. Τώρα έχω έτησίαν παραγωγήν 1000
έως 1500 παπαγαλάκια. Περισσότερα
δεν σηκώνει ή κατανάλωσις. Πρό και-
ρού μου εξήτησαν από την εταιρείαν των
ζωοφίλων, να κατεβάσω την τιμήν της
πώλησεως των, γιά να διαδοθούν περισ-
σότερα. Έγώ έδέχθην, δεδομένου ότι εί-
χε ένα άρκετό άποβόημα από παπαγαλά-
κια. Και έτσι από 500 και 600 δραχμές
που τά πουλούσαμε πριν, τώρα τά που-
λούμε μόνον 150 έως 200 δραχμές τό έ-
να. Αυτό συνετέλεσε πολύ εις την διά-
δοσιν των, πράγμα που είναι εύχριστον,
διότι είναι τόσο όμορφα και χαριτωμένα
πουλάκια, ώστε αξίζουν να άγαπηθούν
από τούς Αθηναίους και ίδιους τις Α-
θηναίους.

Ο κ. Άντωνιάδης μάς άναπτύσσει τις
έσωτικές συνήθειες, που έχουν τά παπα-
γαλάκια.

—Τρέφονται, μάς λέγει, μ' έναν σπό-
ρον, ο όποιος λέγεται όορι. Πρώτα τόν
εφάρμοζε από τό έξωτικόν, αλλά τώ-
ρα τόν προημετέμεθα από την Μακε-
δονίαν και Θράκη, όπου μπορεί και εύ-
δοκιμεί. Γεννούν καθ' όλο τό χρόνο άρ-
χιζόντας από τόν Απρίλιο. Ένα ζευ-
γάρι μπορεί να έγγαλ ή μέσα σ' έναν χρό-
νο 20 παπαγαλάκια. Αναπαράγονται
δηλαδή πολύ εύκολα, άπόδειξις ότι έ-
χουν έντελώς έγκλιματισθή εις τόν τό-
πον μας.

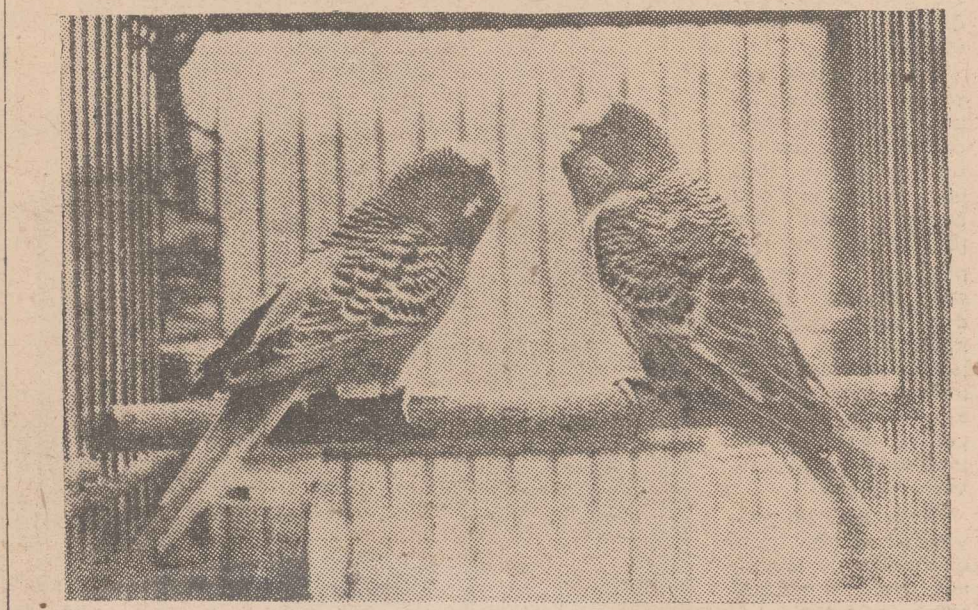
Τά παπαγαλάκια αυτά πρέπει να ζέ-
ρεται, ότι δεν είναι μονάχα διακοσμητικά
πτηνα. Έκτός του ότι έχουν ένα εύχα-
ριστό τίτλισμα, τά άρσενικά μπορούν
και μιλούν, όταν παρθούν πολύ μικρά

θρεθθήκαμε σε κάποια χώρα του τροπι-
κού. Έδελξαμε παράξενα πουλιά να συ-
γοπετούν ξεδιπλώνοντας μεγαλόπρεπα
την μαγεσίαν των πολυχρόμων πτερά-
των. Ατμόσφαιρα Αφρικής, Ινδιών,
Αυστραλίας κάτω από τό κρύσταλλο του
άττικού ούρανού. Τό μόνο που μάς έδέ-
σμευε την πλανιάσθησι, ότι θριακόμα-
στε σε κάποια άλλη θερμή χώρα, ήταν
τό ότι ο πτερωτός αυτός έξωτισμός ή-
ταν φυλακισμένος σε μεγάλα κλουδιά
από σιρματόπλεγμα.

Όλη αυτή ή συμφωνία των χρωματι-
στών πτεράων, αυτή ή ζωντανή ήρις του
πτερώματος, που έδελξαμε να τρεμου-
λιάζει και να λαχάρει επάνω στην τε-
χνητή φωτιά των κλουδίων, μάς έθά-
μπεσε τό μυστήριον, θυσανόι άσμενίου και
άλλοι χρωσθένιοι με τό χροματιστό
γιαταγάνι της ούρας των. Παπαγαλάκια
όλων των χρωματισμών και τών απο-

σθημα. Άλλοι είναι οι όρνιθες αναπα-
γωγής, αυτές δηλαδή που γεννούν τά
προς έκκόλαμιν αυγά. Άλλοι οι έκκο-
λαπτικές μηχανές. Άλλοι τό άναθρε-
πτήριον, όπου ανατρέφονται τά πουλιά.
Συντελεστική επίσης της έθνικής μας
οικονομίας είναι ή προσπάθεια του κ.
Άντωνιάδη, όπως εισαγωγή εις τόν τό-
πον μας την καλύτεραν ράτσαν κουνε-
λιών. Μετά πολλούς πειραματισμούς κα-
τέληξεν εις τό συμπέρασμα, ότι εις την
Έλλάδα μπορούν να εύδοκιμήσουν κα-
λύτερα οι λεγόμενοι γίγαντες της Θλά-
ντρας, κάτι κουνέλια σωστοί γίγαντες.
Επανερχόμεθα εις τά έξωτικά πουλιά.
Ο κ. Άντωνιάδης μάς όμιλει γιά τις δυ-
σκολίες, που παρουσιάζει ο έγκλιματι-
σμός των και ή περιποίησις των:

—Τά πουλιά, μάς λέγει, θέλουν μεγά-
λη προσοχή. Θέλουν να τά περιποιηθή



Παπαγαλάκια γαριόλα άκίνητα αναπαύονται στο κλουδί των μετά τό γεύμα.

χρώσεων. Παραδέχεται με τό φανταχτερό
τους πτέρωμα, που είναι πραγματι μίαν
περισσότερον τις φέρνουμε από τό έ-
ξωτικό. Διότι πολλά τρώνε μόνον αυ-
γά μυρμηγκιών ή μικρές πεταλούδιτσες,
ή άλλα σπάνια έντομα. Άλλων τις τρο-
φές τις έτοιμάζω μόνος μου με γάλα,
αυγά, καρδιές σοσολιού και άλλα συ-
στατικά, τά όποια άναμειγνύω κατ' άνα-
λογίαν. Έπειτα πολλά πουλάκια άδια-
θετόν και έχουν ανάγκην ιατρικής πε-
ριόδεψεως. Έχουν μεγάλα δίσανα τά
πουλιά, επλήρεις ο κ. Άντωνιάδης.

Τά έχει όμως τούτον άσπασμό ο μο-
ναδικός πτηνοτρόφος μας, ώστε είναι γιά
δυσία μία μεγάλη ντανά. Άλλά ή άνά-
γη των πουλιών είναι ή εύγενετέρα εκ-
δηλώσις της ζωοφιλίας. Είναι πολύ εύγε-
νικό αίσθημα τό να άγαπή κανείς αυτά
τά ποιήματα του αϊθέρος...

Αφού τελειώσαμε τόν περίπατό μας
από πτηνολογικό κήπο, καθόμαστε γιά
λίγο πάλι από τά τιτίσιμα και τά
βαμβαδικά σιγοπετάγματα των έξωτι-
κών πτηνών κι' άκούμε τόν κ. Άντωνιά-
δη να μάς όμιλεί με τόν ένθουσιασμόν
ποιητόν γιά τό έργον του.

—Σκέπτομαι, μάς λέγει, να τό κάμω
αυτό τό κτήμα ένα τέλειον ζωολογικό
κήπο. Ακόμη και μεγάλα ζώα σκοπεώ
να φέρω. Θέλω να διοργανώσω έδώ μία
διαρκή έκθεσι σπανίων πουλιών και ζώ-
ων, παρόμοια μ' έκείνας, που υπάρχουν
παντού στο έξωτικό.

Ο κ. Άντωνιάδης έχει και τίμημα όρ-
νιτοτροφίας. Έχει φέρει εις τόν τόπον
μας τις καλύτερες ράτσες όρνιθων. Μας
έδειξε τά προϊόντα του όρνιθοτροφείου
του, κάτι καρότιες όρνιθες, που παθάνουν
να ζυγίσουν δύο ένα άρνί : τέσσερας
κοντά άκάδες. Τό όρνιθοτροφείο του είναι
οργανωμένο με έπιστημονικώτατο σύ-

στήμα. Άλλοι είναι οι όρνιθες αναπα-
γωγής, αυτές δηλαδή που γεννούν τά
προς έκκόλαμιν αυγά. Άλλοι οι έκκο-
λαπτικές μηχανές. Άλλοι τό άναθρε-
πτήριον, όπου ανατρέφονται τά πουλιά.
Συντελεστική επίσης της έθνικής μας
οικονομίας είναι ή προσπάθεια του κ.
Άντωνιάδη, όπως εισαγωγή εις τόν τό-
πον μας την καλύτεραν ράτσαν κουνε-
λιών. Μετά πολλούς πειραματισμούς κα-
τέληξεν εις τό συμπέρασμα, ότι εις την
Έλλάδα μπορούν να εύδοκιμήσουν κα-
λύτερα οι λεγόμενοι γίγαντες της Θλά-
ντρας, κάτι κουνέλια σωστοί γίγαντες.
Επανερχόμεθα εις τά έξωτικά πουλιά.
Ο κ. Άντωνιάδης μάς όμιλει γιά τις δυ-
σκολίες, που παρουσιάζει ο έγκλιματι-
σμός των και ή περιποίησις των:

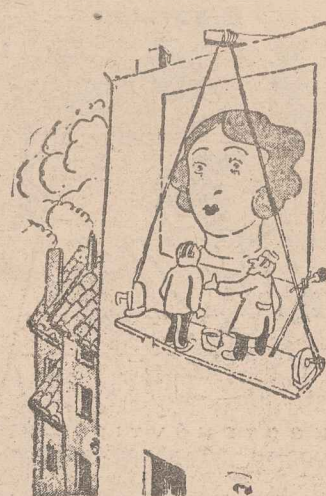
—Τά πουλιά, μάς λέγει, θέλουν μεγά-
λη προσοχή. Θέλουν να τά περιποιηθή

καλώς και να τά περιποιηθή



Παπαγάλος «σέρδα» με θαυμάσιον
μυό πτέρωμα.

Μία συμβουλή



Αυτός που κολλάει τά μα-
νιφέστα : Γιά να τό ίδιτε καλά, κύ-
ριε μου, πρέπει να κάνετε μερικά βήμα-
τα όπίω.

ΜΙΚΡΑ - ΜΙΚΡΑ

Τό πλέον μακρυόν κατοικημένον μέ-
ρος του κόσμου είναι τό χωρίον Σκόρε-
σμπ Σούν της Γροιλανδίας, όπου μέ-
νουν έξη εύρωπαίοι με τας συζύγους των
και έκτόν περίπου Έσκιμώοι. Ο μόνος
τρόπος κατά τόν όποιον συνδέεται με
τόν λοιπόν κόσμον ή μακρινή αυτή άπο-
κίς της Δανίας, εύρισκόμενη εις μίαν
έρημον και παγωμένην έκτασιν, είναι έ-
νας μικρός ραδιοφωνικός σταθμός και
ένα πλοίο τό όποιον πηγαίνει εκεί μίαν
φοράν τό χρόνο, δια να μεταφέρει διά-
φορα όλικά και τρόφιμα.

Τό χέρι ένός ταχυδακτυλουργού δεν
είνε ποτέ ταχύτερον από τό έλεμμα των
δεστών. Οι τελευταίοι όμως αυτοί σπη-
ματίζουν την αὐταπάτην, έπειδή δεν έ-
χουν συγκεντρωμένη την προσοχή των
εις τό σημείον που χρειάζεται, και την
κατάλληλον στιγμήν, διότι ο ταχυδακ-
τυλουργός φροντίζει έντέγνωτα να στρέψι
άλλοι την προσοχήν των.

Αί γραμμάι του περιήγουν Υπερσιδη-
ρικού σιδηροδρόμου, δεν εξυπηρετούν

μόνοχα τό τραίνο. Έπειδή αι άμαξοστοι-
χίαι περνούν πολύ άραιά και τό έδαφος
κατά μήκος των γραμμών είναι στρωμέ-
νον και σκληρόν, περνούν από εκεί παν-
τός είδους όχήματα, ώστε ή γραμμή έ-
χει μεταεληθή εις όρμον.

Είς ένα πλειοψηφισμένον που έγινε πρό
ήμερών εις τό Λονδίνο, έπωλήθησαν άν-
τι 6877 λίρών έξη αυγά άκούκ' ένός
πτηνού που έξηφανίσθη τελείως από την
γην. Κάθε αυγό τό έξαφανισθέντος αυ-
τού πτηνού έπωλήθη αντί 1500 λίρών.

Ένα από τά περιεργότερα θεάματα
του κόσμου είναι τό λεγόμενον σπηλιαν
τόν πυγολαμπίδων, εις την Νέαν Ζηλαν-
δίαν. Είς τόν θόλον του σπηλιου αυτού
εύρισκονται εκατομμύρια φωσφορίζοντα
ουρίονηκρίδια, που όμαζούν με πυγολα-
μπίδες. Και πλέκουν έναν ιστόν, φωφο-
ρίζοντα επίσης, με τόν όποιον συλλαμ-
βάνουν άλλα έντομα που τούς χρησιμέ-
ουν ως τροφή.

και καποτε πεπαισμούρ
έντηνυμν και έντευξ δώ-
μα των ανθρώπων είναι
οι δέον ύπάρχει φόβος να
ελάτεις η πρωτότυπος αυ-
τοποίηση !.....

◆◆◆

Η άλεπού

αγαπητέ μου, τώρα μ' α-
κούε να μου πεις της καρμιά
εί μικρή.
αυτός καρμιά άλεπού;
α.
εί να έθάλω άβειαν κυνη-

κατὰ τῶν φοβερῶν καὶ ὑπούλων ἐχθρῶν τοῦ ἀνθρώπου

Χαρακτηριστικά έθνη από την επίδειξη ενός θρησκευτικού είδους. Κάτω από τον όνομα του, το έθνος που περιέχει: τον όνομα, την ιστορία, το έθνος να πληρεί το έθνος του.

ΑΝΕΞΟΔΟΣ ΩΡΑΙΟΤΗΣ

Είς ένα μικρόν δρομάκιον, εἰς τὴν καρδίαν τοῦ πολυθεοῦρου Πατριάρχου, γίνεται καθε ἀπόγευμα μία πολλὴ περίεργον συγκέντρωσις. Ἐμφρὸς ἀπὸ τῆς μεγάλῃς εἰσοδοῦς ενός μεγάλου μαρμαρέου κόμοιο ἔρνεται μὲν τοῖς ταῖς τριμύνης καὶ δεξιβασιόμενα, ἀδύσους τῶν ἀκτινίστων, κορίτσια ποτὶ ἐργάζονται ἀποκαθάρσιν τοῦ ἁγίου εἰσοδοῦντος. Ὑπάρχουσιν καὶ τινὲς τοῦ λαοῦ κακοποιῶντες καὶ ἀπεριποίητοι, χαρακτηριστικῶς τῆσι τυποῖς θυρωρῶν, μὲν ἐὰν μάτοιο κλειδίστα κρεμομένη ἀπὸ τῆς ζωῆν.

Ὅσοι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι, ἀδίσκαφτοις βούλῃ καὶ ἐπαγγελίᾳ, σχηματίζουσιν ὄψωρον. Καὶ σιγὰ-σιγὰ, ὁ ἕνας κατόπιν τοῦ ἄλλου, ἐξασπνίζονται μέσα εἰς τὴν σκοτεινὴν εἰσοδὸν τοῦ μεγάρου, ἀποκαθάρσιν τοῦ ἁγίου εἰσοδοῦντος.

Εἰς τὴν ἐναν ἀτελείῃν διόδωρον, Ἐπείτα, κατὰ κανονικὸν διάστημα, παρουσιάζονται πάλιν καὶ σεβγύνουν...

Τόσους όμως έχουν μεταβληθεί, κατά την διάρκεια της μικράς απουσίας τους, ἡ μεταρρώφηση εἰς τὴν οὐν τὴν καθεὸν εἶναι καταπληκτικὴ. Οἱ ἄνθρωποι παρ' ὅλην τὴν ἐργαστικὴν τους ἐμπειρίαν, παρουσιάζονται ὑψιστοὶ καὶ κορυφαῖοι, ἐλεύθεροι ἀντολαιοῦμενοι. Ταῖς κριτικὰς κροτῶν ψαλὰ μὲν υπερηφάνει, ἀλλὰ καὶ οὐτολαιοῦμενα κεφαλὰ καὶ τὴν ἐκτενιότητα σὺμφωνά μὲ τὰς τελευταῖας ἀποπτώσεις τῆς μέθοδος, μὲ μικρὰς μοῦδους ἀπαιτήσεις πού τους στεφανώνουν τὸ μὲτὰ τὸν και τοὺς κροτῶν τ' αὐτὰ. Τα φρονήματα τους ἔχουν ἐπίσης ὑποστῆ τέλειαν ἐπισκοπὴν, τὰ νύχια τὴν ἐπέρρασαν ἀπὸ τὴν μανικιοκρίσταν καὶ λαμπρύνουν τὴν κατὰσταλιν. Τέλος, οἱ Ἀλκιμειανοὶ ὡς ἀνταγινώσκοντες, προστεταμένοι τῶρα μὲ ἐνδοξασμὸν ἀπὸ τὸν ἀπὸ τὸν δικτὺ τὰ ῥαλλία τους ποῖον ἀπὸ τὴν προηγουμένης ἀναστατήμενα.

«Τι κίνησις εἰς τὸ πεζοδρομιόν τοῦ
μαθητηρίουδὺς μέγαρον παρατίθεται
ἕως ἀργὰ τοῦ θρόνου, εἶναι αἱ διαδασ-
ταὶ δὲν γνωρίζουσιν τί συμβαίνει καὶ διε-
ρωτῶνται ποία πλοῦσια διανέμει δοθέν-
τα. Καὶ ἄλλοι, ποὶ ἐλθροπορήθησαν
καὶ ζῶονον περὶ τίνος πρόκειται, οἰ-
σκάντων τὸ βλέμμα εἰς τὰ φωτισμένα
παράθυρα τοῦ πρώτου πατῶματος, ὅπου
διανέμεται δωρεάν λίγη ὁμορφία εἰς
τοὺς λαϊκούς ἐκείνους τύπους ποὶ δὲν
ἔχουν τὰ μέσα τὰ ἀνὰ ἀνάσσαν.

Μὰ τί συμβαίνει λοιπόν ; Ποιὸς ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν ὥραϊαν ἐμφάνισιν τῶν ἐργατῶν καὶ ἐργατριῶν ; Μήπως ἡ Κυβέρνησις τοῦ κ. Μπλουὺ ἐπεζέτεινεν ἕως ἐκεῖ τὴν φιλεργατικὴν πολιτικὴν τῆς ;

Τίποτε από όλα αυτά. Το πράγμα είναι πολύ απλούστερο: Είς το πρώτον, η άρνηση αυτού του μεγάρου έχει την έσσην της μη Σχολή Κομμουνιστική. Υποαλληλών των 'Ινστιτούτων Καλών, 'Εκεί οι μελλοῦσαι ναμικροβίστες, οι μελλοῦσαι «φιζέρ» και «φινκάρ» το Παρίσι εἰς σκοκοῦνται εἰς το ἐπαγγέλμα ἐκτελοῦντας περάματα καὶ δοκίμα ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου. Ἐκείνοι οὐκ οὐ ποὶ προσηγορίαι αὐτοῦ τοῦ καὶ με τὸν ποῦν.

Ἐργάται, κοριτοπούλα, μιν τιπτετε
θάρρα, ὑπάρτασι, μαγεῖρασι ὕπα
ββαλοῖσι ἐκχαρίτως εἰς τὴν δοκιμὰ
συν αὐτῶν, (τοῦ εἶναι κάποτε πραγμά
τικη δοκιμασία μεθ' αὐτῶν τὴν σημασί
της λέξεως αὐτοῦ πρόκειται περὶ πο
τερίαν) ἀρκεῖ ἡ διαφάνειν ὀλίγον
τὴν ὁψιν τῶν ἑνῶν κρεσσίων
ἐνα περσινῶν, ἕνα ὑψιστον μὲ καύρε
μα, μινικιοῦρ καὶ κάποτε πεντικιοῦρ, ὅ
λα εἰς τὴν στιγμὴν καὶ ἐντελὲς δι
ρεαν.

Ἡ ματαιοδοξία τῶν ἀνθρώπων εἶναι πολὺ ἰσχυρὰ καὶ δὲν ὑπάρχει φόβος νὰ μείνῃ χωρὶς πελάτας ἡ πρωτότυπος αὐτῇ Σχολῇ τοῦ Παρισιοῦ !.....

Ἡ ἀλεπού

— Ακούστε, αγαπητέ μου, τώρα η
τό το κρύο έπρεπε να μου πιάσει καμμι
γούνα, έστω και μικρή.
— Θα προτιμούσες καμμιό έλεπου;
— Ναι, θέβασι.
— Τότε πρέπει να βγάλω άδειαν κυν
γίου.

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Γύρω από τὰ χειμερινὰ σπόρ

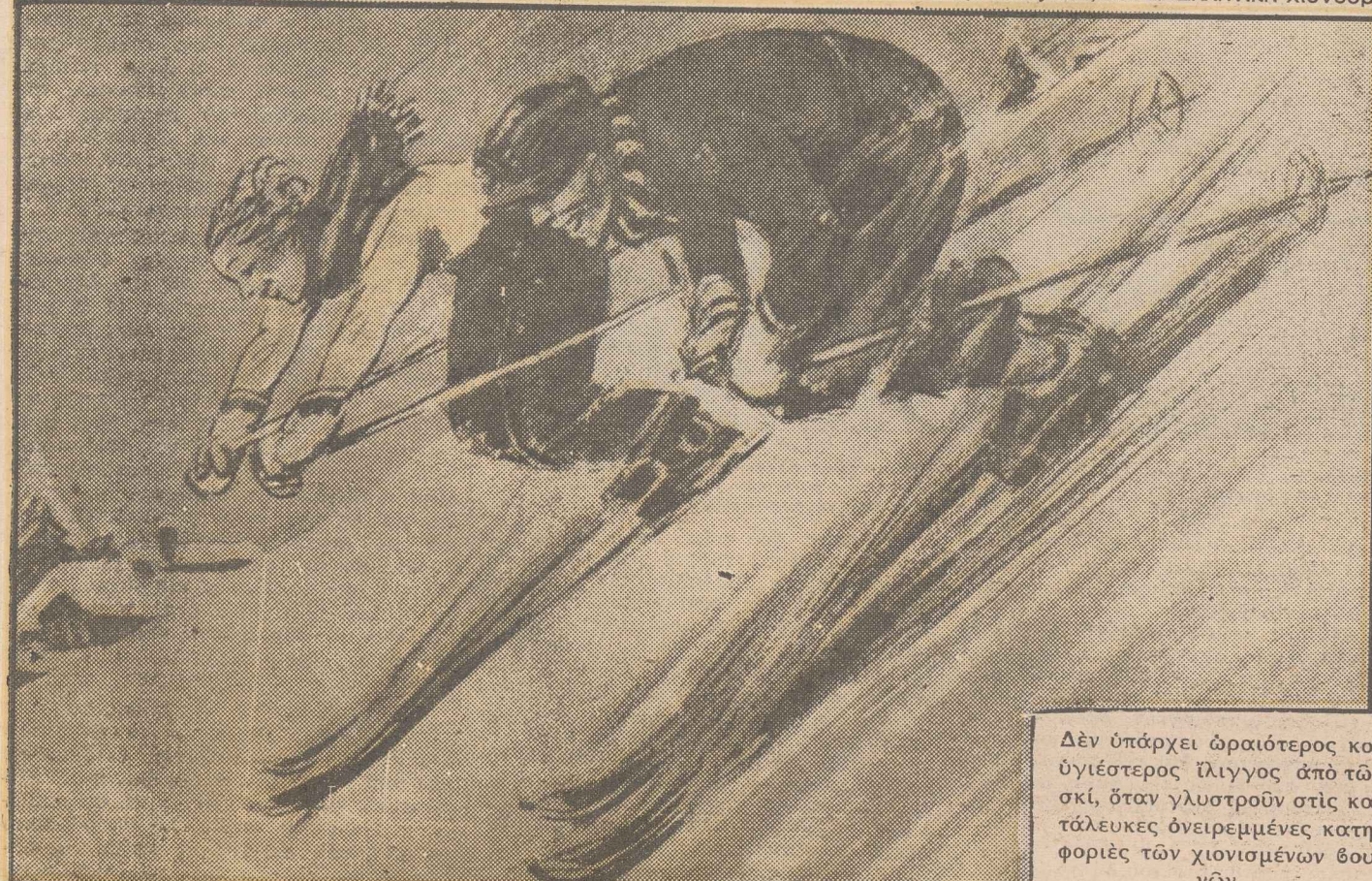
Τὰ σκί καὶ ἡ ἱστορία των

Ἐπενοήθησαν ἀπὸ τοὺς Νορβηγούς, πρὸ 77 ἐτῶν, ἀλλ' ἐν τούτοις τὰ ἀναφέρεται καὶ ὁ... Ξενοφῶν.

Τὸ σπόρ τῆς ἐποχῆς εἶναι κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴ τὸ σκί. Χιλιάδες φανταζομένων τοῦ ὠραίου αὐτοῦ σπόρ κατακλύζουν τὸν καιρὸ αὐτὸ τὰ χιονισμένα βουνὰ καὶ κατακυλίσουν μὲ ἀγαλλίασις τὰς βάσεις βουνολαγνείας. Τὸ σκί εἶναι ὁ βασιλεὺς τῶν χειμερινῶν σπόρ, ποὺ κρατᾷ κάτω ἀπὸ τὰ σκῆπτρά του ἀναρίθμητους φυσιολάτρους καὶ ὀρειβάτας. Εἶναι μὴ οὐλομένη καὶ ἐξωστρεφὴς τάξις σκατοπαιγνιῶν ἀνθρώπων, γιὰ τοὺς ὁποίους τὸ κύλιον ἐπάνω στὸ χιόνι ἀ-

ταγνὴ του. Πατρίς του εἶναι ἡ Νορβηγία. Κατεσκευάσθησαν γιὰ πρώτη φορά, μὲ τὴν σημερινὴν τὴν μορφήν, τὸ 1860 σὲ μίαν περιοχή τῆς Νορβηγίας, τὸ Τελεμάρκ. Δὲν ἐπενοήθησαν ὅμως τυχαίως, ἀλλὰ προήλθον ἀπὸ μίαν πραγματικὴν ἀνάγκην. Καὶ ἡ ἀνάγκη αὕτη ἦτο νὰ ἐκχωροῦν οἱ Νορβηγοὶ ἕνα πρακτικὸν μέσον κυκλοφορίας διὰ τὰς χιονισμένας ἐκτάσεις τῆς χώρας τῶν, ὅπου ὁ χειμὼν εἶναι πάντοτε ὀρθρὸς καὶ αἱ ἀποστάσεις μεγάλαι. Σκί, στὴν γλῶσσα τῶν Ἰαλ-

Γρήγορα ὅμως τὸ «σκί» διεδόθη μεταξὺ τῶν φυσιολάτρων καὶ ὀρειβατῶν, καὶ σήμερον ἔχει πολλὰς ἐκατοντάδας ὁπαδῶν, ἀμφότερων τῶν... φύλων. Οἱ πρῶτοι Ἀθηναῖοι ποὺ ἀγόρασαν «σκί» καὶ ἀπέτελεσαν τοὺς πρώτους ἀγωνιστὰς σκίς χιονοδρομίας, ἦσαν οἱ κ. Κ. Ν. Τσορῆς, Η. Κασσιμακοῦ, Γ. Μανώλης. Τότε ἡ ἐμφάνισις τῶν, ἐγένετο δεκτὴ μὲ... γέλοιο. Σήμερον ὅμως τοὺς τρεῖς αὐτοὺς πρωτοπόρους τοῦ «σκί», ἔχουν ἀκολουθεῖ περὶ τοὺς 500, καὶ ἡ Ἑλληνικὴ χιονοδρο-



Δὲν ὑπάρχει ὀρειώτερος καὶ ὑγιεινότερος ἔλεγχος ἀπὸ τὸν σκί, ὅταν γλιστροῦν σκίς κατὰ κεκλιμένους ὀρειοὺς ἀνιερμένους κατηφορίας τῶν χιονισμένων βουνῶν.

ποτελεῖ μίαν πραγματικὴν καὶ σπάνια ἀπόλαυσι. Δὲν ἔχετε παρὰ νὰ κάνετε ἕναν περίπατον μίαν ἀπὸ αὐτῆς τῆς Κυριακῆς στὴν Πάρνηθα. Παρ' ὅλον ὅτι ὁ τόπος μᾶς δὲν ἔχει διόλου χειμερινὰ σπόρ καὶ παρ' ὅλον ὅτι τὸ σκί μᾶς πρὸς διέτις «εἰσόδου» εἰς τὴν Ἑλλάδα, κατέκτησε ἐν τούτοις μίαν μεγάλην μερίδα τῆς ἀθλητικῆς κοινωνίας, θὰ ὄχιτε λοιπὸν ἐπ' αὐτῇ στὴν Πάρνηθα ἕνα «ῥοῦρ» φανταστικῶς φίλους τοῦ σκί, χαριτωμένους «σκί-ἔξ» καὶ θὰ ζήσετε γιὰ λίγο τὴν ζῆν τὸ βουνοῦ καὶ τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ χιονιοῦ. Ἡ κίνησις πραγματικῶς γύρω ἀπὸ τὸ σκί ἐντάσσεται ἐφέτος. Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ ὀρειβατικοῦ Συνδέσμου, ποὺ ἀποτελεῖ ἀνέκαθεν τὸν πυρῆνα εἰς τὴν χιονοδρομικὴν μᾶς κίνησιν, θὰ ὑπάρχουν ἐφέτος περὶ τοὺς 500 χιονοδρομοὶ ἀμφότερων τῶν φύλων. Ὅλοι αὐτοὶ ἀρῶσιν πρὸ πολλοῦ τὰς προπονήσεις των καὶ ἔκαστος κατ' ἐπανάληψιν ἐπιδείξει καὶ ἀναβάσεις στὴν Πάρνηθα. Πρὸ τῆς αἰωνίας αὐτῆς ἐξαπλώσεως τοῦ σκί, ὁ ὀρειβατικὸς Συνδεσμός, καθὼς καὶ ὁ ἑνωσις τῶν Ἑλλήνων χιονοδρομῶν νη-ναγκάζονται νὰ καταστήσουν ἀετιομε-ρὲς πρόγραμμα τῶν ἀγώνων (σκί), ποὺ θὰ γίνωνται ἐφέτος. Ἐτοὶ θὰ ἔχουμε ἀγῶνα στὴν Πάρνηθα, τὸ Πήλιον, τὸ Βέρ-μιο, τὴν Μακεδονία, τὸ Πανακτικόν καὶ, ἐάν τὸ χιόνι τὸ... ἐπιτρέψῃ, καὶ ἄλλοις ἀκόμῃ ἐνδιαφέροντας ἀγῶνας στὰ χιονισμένα βουνά. Ἡ δὲ χιονοδρομὴ μᾶς τριβῶν τὰ χέρια τοὺς ἀπὸ ἀγαλλία-σιν, διότι ὁ καιρὸς εἶναι ψυχρὸς καὶ ὁ χειμὼν βαρύνεται! Ἐνῷ ὅλας ἐμεῖς τουρτουρίζομεν καὶ δὲν βλέπομεν τὴν ψῶα γιὰ λακκάδα, ὑπάρχουν ἄνθρωποι, ποὺ σκεπτόνται ἀντιστρώφως καὶ εὐχό-νται νὰ χιονίξῃ ὁλόκληρον τὸ 1937!

Δὲν εἴκατε ὅμως τὴν περιέργειαν, ἀνα-πνέον ἀναγνῶσται καὶ ἀναγνῶσται, νὰ μάθετε πῶς πρωτοεφευρίσθη τὸ σκί, ποὺ τόσον κάνει βραδίον σήμερον ὁ ἄνθρωπος τὴν εὐρύτητα; Λοιπὸν, τὸ σκί ἔχει καὶ αὐτὸ τὴν ἱστορίαν του. Ἡ ὁλοκλήρ τὴν κα-

δὲν, σημαίνει τεμάχιον ζύλου. Πρὸ 70 ἐτῶν, δηλαδὴ τὸ 1877, τὰ σκανδιναυικὰ «σκί» ἐπεδιδόθησαν εἰς τὴν ἐκδοσὶν τῶν Παρισίων καὶ ἀπὸ ἐκεῖ κατέκτισαν τὸν κόσμον. Ἐν τούτοις ἐκεῖνοι, ποὺ πρῶτον ἐφημέριον τὸ «σκί» εἰς τὴν Ζυρίχ τῶν, ἦσαν οἱ καλὸν τοῦ Ἁγίου Βερνάρδου. Τὸ 1890, ἕνας μοναχὸς ἐκεί-σους τοὺς καλὸν τοῦ Ἁγίου Βερνάρδου ἕνα ζευγάρι σκί. Δὲν παρήλθον τρεῖς μῆνες καὶ ὅλοι οἱ καλὸν τοῦ εἰς προμήθειαν ἀπὸ ἕνα ζευγάρι σκί, ποὺ τὰ πῦρα πρακτικὰ καὶ χρησιμὰ. Ἐν τούτοις τὴν πατρίδα τῶν «σκί» τὴν δια-φιλωνικὴν καὶ οἱ... Ἑλλήνες! Μάλιστα, μὴ σὰς φαίνεται περίεργον, ὅ ὁ Σκί-φῶν εἰς τὸ 4ον κεφάλαιον τῆς «Κόρου» Ἀναδόσεως) κάμνει μνείαν διὰ τὰ ὑπο-δμήματα, ποὺ οἱ Ἀρμένιοι τοποθετοῦν εἰς τὰ πόδια τῶν ἵππων των, διὰ νὰ τοὺς ἐμ-ποδίσουν νὰ βυθίζωνται μέσα στὰ χιόνια! Εἶναι ἐπίσης ἐξηκριθὲν ὅτι οἱ Μονγῶλοι ἐκρημπούουσιν ἀνέκαθεν «κιονοπάπουσας», ποὺ δὲν ἦσαν τίποτε ἄλλο, παρὰ ἕνα εἶδος σκί. Ἀκόμῃ καὶ πολλὴν πρὸ τῆς χριστιανικῆς χρονολογίας ἡ χρῆσις τῶν σκί ἦτο πολὺ διαδεδομένη εἰς τὰς Σκανδιναυικὰς χώρας. Τὸ σκί θὰ γίνωνται ἀγῶνας, ὅπως φαίνεται ἀπὸ ὅσα γράφο-μεν, εἶναι πολὺ παλαιὰν, μὲ πατρίδα τὴν τὴν Νορβηγίαν καὶ γενικῶς τὰς Σκανδι-ναυικὰς χώρας.

Μία ποὺ ὠμίλησαμε γιὰ τὴν ἱστορίαν τῶν σκί, εἶναι ἐνδιαφέρον καὶ ὁχι ἐννοίαν ἀγῶνα. Ἡ συμμετοχὴ τοῦς πρώτους αὐτοὺς ἀγῶνας «σκί» ὑπῆρχε πολὺ πενι-χρά. Πάντως ἐπὶ σήμερον περὶ τῶν πρῶ-των ἀγῶνων σκί, ποὺ ἔγινον εἰς τὴν Ἑλ-λάδα ὑπὸ τοῦ ὀρειβατικοῦ Συνδέσμου.

μικὴ κίνησις, ἔχει προσλάβει τὴν μορ-φὴν πραγματικῶν φυσιολατρικῶν ἀναγερ-μῶν. Ἐδῶ πρέπει νὰ σημειώσωμεν ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ βιομηχανία κατασκευάζει σή-μερον πρῶτης τάξεως «σκί» ἐμφανί-ζων ἐνδυμασίαν, καὶ σὲ τιμὰς, φυσικὰ καὶ λιτῆρας. Μεταξὺ τῶν πολλῶν Ἑλλήνων χιονοδρομῶν ἀκανθαλίζομεθα νὰ ἀναφε-ρῶμεν καὶ τὸ ὄνομα τοῦ κ. Κ. Νικολο-πύλου, τοῦ σημερινοῦ ὑφυπουργοῦ μᾶς τῶν Τ.Τ.Τ. Εἶνε ἕνας ἀπὸ τοὺς φανα-τικωτέρους φίλους τοῦ «σκί», καὶ δὲν θὰ παραλείψῃ ὁσάκις δὲν εἶνε ἀπασχολη-μένος μὲ κρατικὰς ὑποθέσεις, νὰ ἐπιδοθῇ μὲ χαρὰ στὸ ἀγαπημένον του σπόρ. Ση-μαίοντες ὅτι ἡ ταχύτης ποὺ μπορεῖ ν' ἀναπτέξῃ ἕνας σκίερ σὲ κατηφορικὸν δρόμον εἶνε περὶ τὰ 60 χιλιόμετρα, οἱ μεγάλοι ὅμως εὐρωπαῖοι πρωταθληταὶ ὑ-περβαίνουν καὶ τὰ 100 χιλιόμετρα τὴν ὥραν!

Τὸ «σκί», δὲν εἶνε μόνον ἕνα θαυ-μάσιον σπόρ ἀναψυχῆς, ἀλλὰ ἀκόμῃ καὶ πρακτικὸν μέσον συγκοινωνίας, δι' ἐκεῖ-νους ποὺ βρισκονται σκίς χιονισμένους ἐκτάσεις. Στὰ Σαρντάμπκο τῆς Κοριν-θίας, ὑπάρχουν δύο «ὀκονομικαί», αἱ ὁ-ποῖαι χρησιμοποιοῦν διαρκῶς «σκί» ὅταν θέλουν νὰ βγοῦν μέσα στὰ χιόνια. Ἀ-γίνοντες βεβαίως τοὺς Νορβηγούς, Σουη-δοὺς καὶ Φινλανδοὺς, ποὺ μετακινεῖται εἰς εἰς μεγάλῃν ἐκτασιν τὸ σκί, ὡς συγ-κοινωνικὸν μέσον. Στὴς Σκανδιναυικὰς αὐτὲς χώρες, ἔχουν καθιερωθῇ καὶ δύο ἄλλα σπόρ, μὲ βάσιν τὸ σκί.

Εἶνε τὸ «σκικιέρνγκ» καὶ τὸ «μιοσκι-γιέρνγκ». Στὸ πρῶτον ὁ χιονοδρομὸς ἀ-φίνει νὰ σῦρεται ἀπὸ τὰ ἴδια ἐνὸς ἀλό-γου ποὺ τρέχει γρήγορα. Εἰς τὸ δεύτε-ρον, ἀπὸ ἀλόγου, ὑπάρχει μίαν μοτοσυ-κλέττα, ἡ ὁποία τραβᾷ τὸν χιονοδρο-μῶν. Καὶ τὰ δύο αὐτὰ σπόρ κάνουν βραδί-ον στὴ παγμένη λίμνη τοῦ Σαίν - Μό-ρις, ποὺ ἀποτελεῖ τὸν κατ' ἐξοχὴν χει-μερινὸν κέντρον τῆς διεθνούς ἀριστο-κρατίας.

ΜΙΚΡΑ ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

Αὐρίον εἰς τὸ γήπεδον τοῦ «Παναθη-ναϊκοῦ», θὰ γίνῃ ἡ μεγάλη ποδοσφαι-ρική συνάντησις μεταξὺ τῶν μικτῶν ὁμά-δων Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης, διὰ τὸ κύπελλον τῆς Ὀμοσπονδίας. Ὁ ἀγὼν θὰ παρουσιάσῃ μεγάλον ἐνδιαφέρον, μο-λὸν τὴν τῆς περισσοτέρας ἐλπίδας νίκης, ἔ-χει ἡ Πειραικὴ ὁμάς, ποὺ θαπτολεσθῇ μὲ βάσιν τὸν Ὀλυμπιακόν, συμπληρωμένον τὴν κενῶν τῶν, ἀπὸ τὸν Ἑθνικόν.

Τὸ πρωτάθλημα τοῦ μπασκέτ— μὴ ἀλλὰ συνεχίζεται αὐρίον τὸ πρῶτον εἰς τὸ Ἀ-καδημαϊκόν Γυμναστήριον. Θὰ γίνωνται δύο συναντήσεις μεταξὺ τῶν ὁμάδων Πανελληνίου — Πανιωνίου καὶ Πειραικῶ — Παλαιῶ Φαλήρων.

Κατὰ τὸ δεύτερον δεκαπενθήμερον τοῦ προσεχοῦς Φεβρουαρίου πρόκειται νὰ κατέλθῃ εἰς Ἀθήνας ἡ ἔθνικὴ ὀλυ-μπικτικὴ ὁμάς τῆς Οὐγγαρίας, καὶ πρῶτη νικητρία εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας εἰς τὴν σπῆλιν, διὰ νὰ συναντηθῇ μὲ τὴν ἑθνικὴν ὁμάδα τῆς Ἑλλάδος.

Ἀρχηγὸς τῆς Οὐγγρικῆς ὁμάδος θὰ εἶνε ὁ πρῶτος Ὀλυμπιονίκης καὶ τρεῖς φορές πρωταθλητὴς τοῦ κόσμου Κάμπο.

Ἡ Ἑθνικὴ ὁμάς τῆς Ἑλβετίας θὰ ὡ-σὸν ἐφέτος τὰς ἐξῆς διεθνέας συναντή-σεις. Πρῶτον Τσεχοσλοβακίας τὸν Φε-βρουάριον ἐν Πράγῃ, πρὸς τὴν Ὀλλαν-δία τὸν ἐπόμενον μῆνα εἰς Ἀμστερ-δὰμ, τὸν Ἀπρίλιον πρὸς τὴν Οὐγγარიαν εἰς Βασιλείαν καὶ πρὸς τὸ Βέλγιον ἐν Βρυξέλλαις. Τέλος κατὰ τὸν Μάιον πρὸς τὴν Γερμανίαν ἐν Ζυρίχῃ καὶ πρὸς τὴν Ἰρλανδίαν ἐν Βέρνῃ.

Ὁ ΣΕΓΑΣ ἤρκειον ἤδη τὰ σχετικὰ διὰ τὴν προετοιμασίαν τοῦ ἐορτασμοῦ τῆς τεσσαρακονταετηρίδος ἀπὸ τῆς διόρσεως τοῦ. Οὕτως ὠρίσθη τὴν 13ην Φεβρουαρί-ου συγκέντρωσις εἰς τὸν Φ.Ι. Σύλλογον «Παρνασσόν» εἰς τὴν ὁποίαν προσκα-λοῦνται ὅλοι αἱ ὁργανώσεις αἱ συνδεδε-μένοι ὁποῦδήποτε μετὰ τοῦ Ἀθλητισμοῦ καὶ ὅλοι αἱ ἐπίσημοι ἀρχαὶ τοῦ Κράτους.

Αἱ Ἀθῆναι θὰ ἀποκρίσθουν ἕνα τελειό-τατον Στάδιον. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἐγίνετο προχθὲς σύσκεψις εἰς τὴν Διοίκη-σιν τῆς Πρωτεύουσας, εἰς τὴν ὁποίαν πα-ρέστη καὶ ἡ Α. Β. Υ. ὁ ἀδελφὸς Παύλος. Εἰς τὴν σύσκεψιν ἔλαθον μέλος ὁ ὑ-πουργὸς τῆς παιδείας κ. Γεωργακόπου-λος, ὁ ὑπουργὸς —Διοικητῆς τῆς Πρω-τεύουσας κ. Κ. Κοτζιάς, ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Τ.Τ.Τ. κ. Νικολοπούλου, ὁ ἀντιπρό-σωπος τῶν ἀθλητικῶν ὁργανώσεων καὶ αἱ ἀρμόδιαι τεχνικαὶ ὑπηρεσίαι τοῦ ὑπουρ-γείου Πρωτεύουσας, αἱ ὁποῖαι ἔχουν κόμει καὶ ἄλλας τὰς σχετικὰς μελέτας.

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΚΑΛΛΟΝΗΣ

Κυρίες μου, Τὸ μυστικὸ τῆς ὡ-μορφιάς εἶναι ἕνα καὶ ἀπλούστατον.

Ἡμεῖς οἱ ἀπληλυστοὶ τῆς ζωῆς καὶ χάρις σὲ μίαν καλὴν συμπεριφορὰν ἐκτασιν τὸ σκί, ὡς συγ-κοινωνικὸν μέσον. Στὴς Σκανδιναυικὰς αὐτὲς χώρες, ἔχουν καθιερωθῇ καὶ δύο ἄλλα σπόρ, μὲ βάσιν τὸ σκί.

Εἶνε τὸ «σκικιέρνγκ» καὶ τὸ «μιοσκι-γιέρνγκ». Στὸ πρῶτον ὁ χιονοδρομὸς ἀ-φίνει νὰ σῦρεται ἀπὸ τὰ ἴδια ἐνὸς ἀλό-γου ποὺ τρέχει γρήγορα. Εἰς τὸ δεύτε-ρον, ἀπὸ ἀλόγου, ὑπάρχει μίαν μοτοσυ-κλέττα, ἡ ὁποία τραβᾷ τὸν χιονοδρο-μῶν. Καὶ τὰ δύο αὐτὰ σπόρ κάνουν βραδί-ον στὴ παγμένη λίμνη τοῦ Σαίν - Μό-ρις, ποὺ ἀποτελεῖ τὸν κατ' ἐξοχὴν χει-μερινὸν κέντρον τῆς διεθνούς ἀριστο-κρατίας.

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ

Μία νέα διασκεδαστικὴ ἀμερικανικὴ ἐφεύρεσις : Μεγάλα στοιχί-ματα διὰ τὸ ἂν μὴ πορὴ κανεῖς νὰ περάσῃς ἀφοβὰ εἰς τὰ στοιχειωμέ-να σπίτια !



Τὸ Ντετρόιτ, ἡ πρωτεύουσα τοῦ Μι-χίγκαν, εἰς τὰς ἑννέα Πόλεις, ἔχει τὰ περισσότερα καὶ μεγαλύτερα ἐργοστάσια κατασκευῆς αὐτοκινήτων ὁ-λης τῆς Ἀμερικῆς. Καὶ ὅμως, μέσα εἰς τὴν πόσιν αὐτὴν καὶ τὸν μωδερνι-σμένον, ὑπάρχει κάτι ποὺ ἐνθυμίζει με-σαιῶνα, τὸσον εἶναι φοβερὸν καὶ ἀνα-χρονιστικόν.

Ἄν παίρναμε μίαν ἀπὸ τὰς τῶσας ἐ-φημερίδας ποὺ ἐκδίδονται εἰς τὴν πό-λιν αὐτὴν καὶ ριζοῦμε ἕνα θάλαμα εἰς τὰς δημοσιευμένας ἀγγελίας, θὰ ἴ-δουμε μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ μίαν ποὺ λέγει τὰ ἑξῆς : «Σεῦρετε τί εἶναι ὁ τρομὸς : Ἐὰν ὅχι, ἔλατε νὰ σὰς δεῖ-ξουμε ἐμεῖς. Προσέρχομεν ὡς δῶρον 200 δολλάρια εἰς ὁποῖον κατορθώσῃ νὰ

ῥη κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκεῖ παραμονῆς του. Καὶ ὁ ἰδιοκτῆς εἶναι βέβαιος ὅτι δὲν θὰ πληρώσῃ ποτὲ τὴν ἀμοιβὴν αὐτὴν εἰς οὐ-δέν, διότι κανεὶς δὲν θὰ κατορθώσῃ νὰ μεί-νῃ ολόκληρον βραδύναν μέσα εἰς τὴν ἐπαυλιν ἐκεῖνῃν τοῦ τρομοῦ καὶ τοῦ μυστηρίου.

Μεταξὺ ἐκείνων ποὺ ἐπεσκέψθησαν τὴν περιφημὴν ἐπαυλιν, ἦσαν καὶ μερ-κοὶ δημοσιογράφοι, ποὺ ἐξήρτησαν συγ-κλονιστικὰς ἐντυπώσεις, μερικὰ δὲ κλονιστικὰς ἀντιφάσεις εἰς πολλὰς πλουσίας οἰκονομίας καὶ βεβαιὰ ἐμποροῦν εἰς τὴν ἐπαυλιν ἐκεῖνῃν τοῦ τρομοῦ καὶ τοῦ μυστηρίου.

Ἐνὰ ζεύγος νεαρῶν νεονύμφων, ποὺ εἶχαν τελέσει τοὺς γάμους των τὸ πρῶτον ἔπλησαν τὸν βράδυν ἐκεῖ, μὲ τὴν ἀπόφα-σιν νὰ περάσουν τὴν πρώτην νύκτα τοῦ γάμου των μέσα εἰς τὸ μυστηριώδες ἐ-κείνο οἶκον, ἀλλὰ μετὰ μίαν ὥραν ἐ-φυγαν κατατρομαγμένοι. Ἡ νέα ἡτο κατακλῆνη, ὅταν ἐφυγε καὶ εἶκε κατα-ληφθῇ ἀπὸ οὐρανοῦς τρομὸς.

Διὰ νὰ σκηματίσῃ μίαν ἰδεάν τοῦ φαινομένου αὐτοῦ, φαντασθῇτε πρὸς στιγμὴν ὅτι μπαίνει μέσα εἰς τὴν ἐπαυλιν τῶν χιλιῶν ἐκκλησιῶν. Εἰς τὸν προθάλαμον ἐκεῖ τὴν πρώτην τρομα-κτικὴν ἐντύπωσιν : Τὸ δωμάτιον εἶναι μισοσκότεινον, μόλις φωτισθόμενον ἀπὸ ἕνα ἀμυδρὸν φωσφορίζον καὶ διακο-νιστὴν μόλις μὴ βαρεῖα ντυομένη, πα-λαιὸν τύπου, μισοκρυμμένη. Ἐκεῖ μέσα διακρίνεται τὸ ἐκλιπόμενον καὶ παγωμέ-νον πτώμα ἑνὸς κρεμασμένου, μὲ πε-λάγιον προσώπου καὶ τὴν γλῶσσαν κρε-μασμένην ἔξω. Γνωρίζετε βεβαίαν ὅτι αὐτὸ ἕνα κέρνον ὁμοίωμα ἀνθρώπου, ἀλλ' αὐτὸ δὲν εἶναι ἀρκετὸν διὰ νὰ μὴ τρομάξῃ. Τὸ θέαμα αὐτὸ προκαλεῖ πάντοτε εἰς τοὺς θεατὰς, ἕνα πρῶτον ἰσχυρότατον νευρικὸν κλονισμόν, ἀκο-μὴ καὶ εἰς αὐτοὺς ποὺ ἔχουν πολὺ γερά νεύρα.

Εἰς τὴν τραπέζιον τὸ τραπέζι εἶναι στρωμένον μὲ ἀρκετὴν ἐπιμέλειαν, ἀλλὰ ἡ ἀπλήρη καὶ ἡ σφοδρὴ τοῦ κα-μῶνος τὸ περιβάλλον ἀκόμῃ φοβερώτε-ρον. Μόλις ὁ ἐπισκέπτης καθίσθῃ εἰς τὴν τραπέζιν, τὸ θέαμα αὐτὸ γίνεται ἡσυχ-ατικὸν καὶ παραυσιάζονται μερικὸι σκε-ῖνοι εἰς τὸ Κοινὸν καὶ ἐγίνετο διάση-μος εἰς ὅλην τὴν Ἀμερικὴν. Διὰ νὰ μεί-νῃ κανεὶς ἐκεῖ ολόκληρον βραδύναν πρέπει νὰ καταβάλῃ ἕνα ἀρκετὸν οὐδ-στόν ποσόν, ἀλλὰ ἕως τῶρα δὲν παρε-λήφθη ἐλλείψις πελατῶν, ἐνῷ τούτων-τῶν κανεὶς δὲν εἰσέρχεται ἀκόμῃ τὸν προ-θάλαμον τῶν 200 δολλარიῶν, ποὺ δι-δάται εἰς ἐκεῖνον ὅτις δὲν θὰ τρομά-ξῃ.



Διάφορα φαντάσματα κυκλοφοροῦν μέσα στὸ σπίτι καὶ προκαλοῦν τὸν τρομὸν εἰς τοὺς ἐπισκέπτας του.

περὶ μίαν ολόκληρον νύκτα εἰς τὴν μαγεμένην βίβλιν μᾶς.

Εἶναι καὶ ἄλλο, πᾶσα ποὺ τὸ Κοινὸν πρῶτον θὰ θεάσῃ καὶ τὸ μυθιστορη-ματὸν ποὺ προκαλοῦν τὸν τρομὸν καὶ ὅπου βασιλεύουν σκοτεινὰ καὶ φοβερά φαντάσματα. Ἀρκεῖ νὰ ὑπενθυμισθῇ τὸν περίφημον «Δόκτορα Τζέκιλ».

Ἐνας ἐπιχειρηματίας λοιπὸν, ἐόκε-

ἄνοιξε εἰς τὸ Κοινὸν καὶ ἐγίνετο διάση-μος εἰς ὅλην τὴν Ἀμερικὴν. Διὰ νὰ μεί-νῃ κανεὶς ἐκεῖ ολόκληρον βραδύναν πρέπει νὰ καταβάλῃ ἕνα ἀρκετὸν οὐδ-στόν ποσόν, ἀλλὰ ἕως τῶρα δὲν παρε-λήφθη ἐλλείψις πελατῶν, ἐνῷ τούτων-τῶν κανεὶς δὲν εἰσέρχεται ἀκόμῃ τὸν προ-θάλαμον τῶν 200 δολλარიῶν, ποὺ δι-δάται εἰς ἐκεῖνον ὅτις δὲν θὰ τρομά-ξῃ.

Ἡ ἡ «Ἑλένα ἐπῆγαινε νὰ κυττάξῃ ἀπὸ τὸ παράθυρον ἀπάνω ἀπὸ τὸν κόκκινον φλῖον τοῦ φαναριοῦ τοῦ πανδοχείου, τῶκα νὰ γιὰ νὰ ἴδῃ μέσα στὴν νύκτα τῆς σκίης τῶν γειτῶνων καὶ τῶν κατοικητῶν. Ἀπὸ μικρὰ παιδί εἶχε συνηθίσῃ νὰ ἐξευχρῶν τὸ στρίγλαμα τῶν σειρήνων, τὰ φωτεινὰ σημάτια, τῆς φωνῆς τῶν ναυτῶν. Ὅσο μακριὰ καὶ ἀν-τὴν ἡ μνήμη τῆς, πάντα εἶχε μπροστὰ τῆς αὐτὴν τὴν θεὰ τῆς μικρῆς ταίγαντας!

Πρὶν, ὅταν ἦσαν ἑνδεκα χρόνιων, μ' ἔ-ναν κόκκινον φλῖον σὲν κοτσίαν τῆς, ὁ Κάρλος εἶχε ἐπιχειρήσῃ νὰ τὴν φιλήσῃ στὰ γέλη. Ὑστερὰ ὅμως, ὁ νέος ἐντρά-φηκε καὶ πολλὰς ἡμέρας ἡ «Ἑλένα ἐμέ-νε καθισμένη μόνη στὰ χορτοκλαμένα σκαλοπάτια, μὲ τὰ γυμνά πόδια εἰς τὴν θου-τηγμένα μέσα στὴν θάλασσα. Οἱ ὑψώ-δες, τὸ ἔραβον, ἀνέβαιν ἀπὸ τὴν πυρῶνα-τους σὲς ὅλας τὰς καὶ θάλασσας φαίνον-ταν σὰν φαντασμαγμένη ἀπὸ τὰ βάθη.

Ὁ Κάρλος τότε ἀκούμπησε τὸ ἕνα χερὶ στὸν ὦμον τῆς καὶ μιλῶσαν. Ὁ-λόισος, σὺν κατάρτι, ὁ μπάμπας—Τζά-κω σκεπτόταν πίσω ἀπὸ τὸν μπράκω μέσα στὴν ἀτμόσφαιρα, ποὺ θόλωνε ὁ καπνός. Οἱ ναυτικὲς κἀθιστὰ μέσα στὸ πανδοχεῖο μὲ μίαν ἐκφάνσιν νοσταλγίας στὸ πρόσωπον.

—Εἶνε τὸ κρασί, ἔλεγε ὁ Κάρλος. Ἐκείνη ὅμως εἶχε ἀντιρροήσῃ: θὰ συλλογιζόταν οἱ καυμένοι τὸ μακρινὸν οὐρ στίλ, τοὺς συγγενεῖς των...

—Ἐγώ, ἔλεγε ὁ νέος, δὲν θέλω αὐτὴν τὴν ζωὴ. Θέλω νὰ πάω σκαλοῦ, νὰ μάθω τὴν τέχνη. Καὶ τὸν γένηται θὰ μπορούσα νὰ κάνω. Δὲν εἶνε εὐχάριστον ἐπάγγελ-μα, τί λέει; Ἑλένα; Ἐγὼ δὲ μὴν σὲν σὲν κοτσίαν σου. Καὶ δὲν θέλω νὰ σὲ ἐνοχ-λῶ στὸ πανδοχεῖο. Ὁ μπάμπας Τζάκω-ω δὲς τὸ δολιχὴ μόνος του.

Ἐκείνη τὴν στιγμὴ ἀκούσθη ἡ φωνὴ τοῦ θεοῦ τῆς:

—Ἑλένα! Τί κάθεται μὲ σταυρωμένα χέρια; Ἐδὲ περιμένει τὸς κόσμος!

Μία γλυκεῖα ἀναισθητικὴ ἐραδία ἡ «Ἑλένα φορὰ τὴν πρῶτην ἐμέλειαν, τὴν εὐ-στα τῆς. Πόσο θὰ ἴδῃς ὅμως, νὰ εἶνε ἕνα ὁμοῖο, γαλάζιο ὄφρημα. Τὸ εἶδε στὴν ἐστρίαν ἐνός ἐμποροῦ κ' εἶνε σὰν ἀραυροφάντο πέπλο, φανερὸν τὸ θὰ μοῖσιν μὲ πεταλούδην.

Ἐκείνη τὴν στιγμὴ ἐξήλθῃ ἀκάλα, διακρίνῃ τὸν Κάρλο καθισμένον ἐν ἑν



Βραδυνή κομψότης

Οι πρόσφατες συλλογές μας επέτρεψαν να θαυμάσουμε ωραία φορέματα βραδυνά. Άλλα σπινθύνουν τη σιλουέττα μας σαν αερόπλانا. Άλλα είναι φαρδιά, τόσο φαρδιά, που μας θυμίζουν τις γιανιάδες μας. Παρ' όλα αυτά, δεν ζέρουμε τί να φορέσουμε σ' ένα τοίσι, σε κοκταίλ, στις άνοιγες ματινές μας επισκέψεις, σ' ένα μπάλλο. Οι μεγάλοι Παρισινοί κουτουριέρηδες βρήκαν φορέματα, για να μας ευχαριστήσουν. Βρήκαν τους απαραίτητους συνδυασμούς χρωμάτων. Το μπλε και το κίτρινο πάνε με το μαύρο. Ή γκρίνια του διαλέει και του μωβ πάει στο μαύρο, πράσινο, κόκκινο, μαύρο. Το μαύρο πάντοτε είναι το χρώμα, που οι αϊκ γυναικές προτιμούν.

Πολύ σουζέ έχει ένα φόρεμα από μαύρο βελούδο με τεράστια ντεκολτέ. Τα μοναχία είναι από πετα χυρού πολύ φαρδιά. Το βράδυ προτιμούν το τουλί, τα μεταξωτά, τα λαμέ. Πολλές φορούν ταγιέρ. Κάτω από την κοντινή ζακέττα του σμιόν σας θα βλέπετε μία μπλούζα από χρυσό λαμέ. Μπορούμε να αντικαταστήσουμε το λαμέ με σατέν, με ταφά σιρό ή βελούδο, πράσινο κλπ.

Τα ζέρουν είναι πολύ καλά. Το βραδυνό παλτο γίνεται από μαύρο βελούδο, χωρίς γιανιά, με φαρδιά μανίκια. Ζαγι δεν μπαίνει. Κλείνει μόνο εμπρός με μία αγκράφα. Άντι γιανιά βάζουμε ένα κας κολ γούνινο. Τα μανίκια είναι πολύ φαρδιά και στους ώμους και κάτω. Όταν δεν φορτίτε από μέσα βραδυνό φόρεμα, αλλά απογευματινό, βάζετε μία βελουδένια «τοκ» με μακριά βουλέτ. Τα γάντια θα είναι βελούδινα και το μέσο μέρος πέτσει η από ύφανση. Μία μικρή τσάντα βελουδένια, κεντημένη με χρυσές κλώνες, και να που είσθε έτοιμη για το θέατρο, το κομπάρ, την άριστο-κρατική ταβέρνα.



Γερμανική μόδα : Ταγιέρ από κοντρό λαινάς γανιριωμένο με άστρα-κάν.

θανο. Τον είχαν έρθη τελευταίο, ήταν νεκρός.

Ή "Ελενα δεν έβαλε τις φωνές. Ο πόνος της ήταν θουός. Έκλεισε τα βλέφαρά της.

Την στιγμή εκείνη, ένοιωσε κάποιον να σπύει από πάνω της.

—Οόπρετε τουλάχιστον να μ' ευχαριστήσης; έβλεπε σε έσωσα, "Ελενα.

Ξανάνοιξε τα μάτια κατάπληκτα. Της φαινόταν πως άνειρει όταν. Ήταν ο Κάρλος! "Ωστε ο άλλος, που ήταν εξαπλωμένος νεκρός πλάι της, ο συνοδός της ξανθής;

Με τρελή λαχτάρα τον άγκάλιασε, σαν να φοβόταν μήν τον χάσει πάλι από κοντά της...

ΣΑΡΑ ΜΑΓΚΝΟ

Γιά ν' αποκτήσετε σιλουέττα

Ρυθμική γυμναστική

1ον) Το ένα πόδι πάνω σε ένα σκαμνί, το άλλο κάτω και τεντωμένο. Κόμπετε και τεντίζετε αλληλοδιαδοχικά το πόδι, που βρίσκεται στο σκαμνί. Άλ-λίζετε το πόδι και ε-παναλαμβάνετε αυτή την κίνηση 15 φορές σε κάθε πόδι.

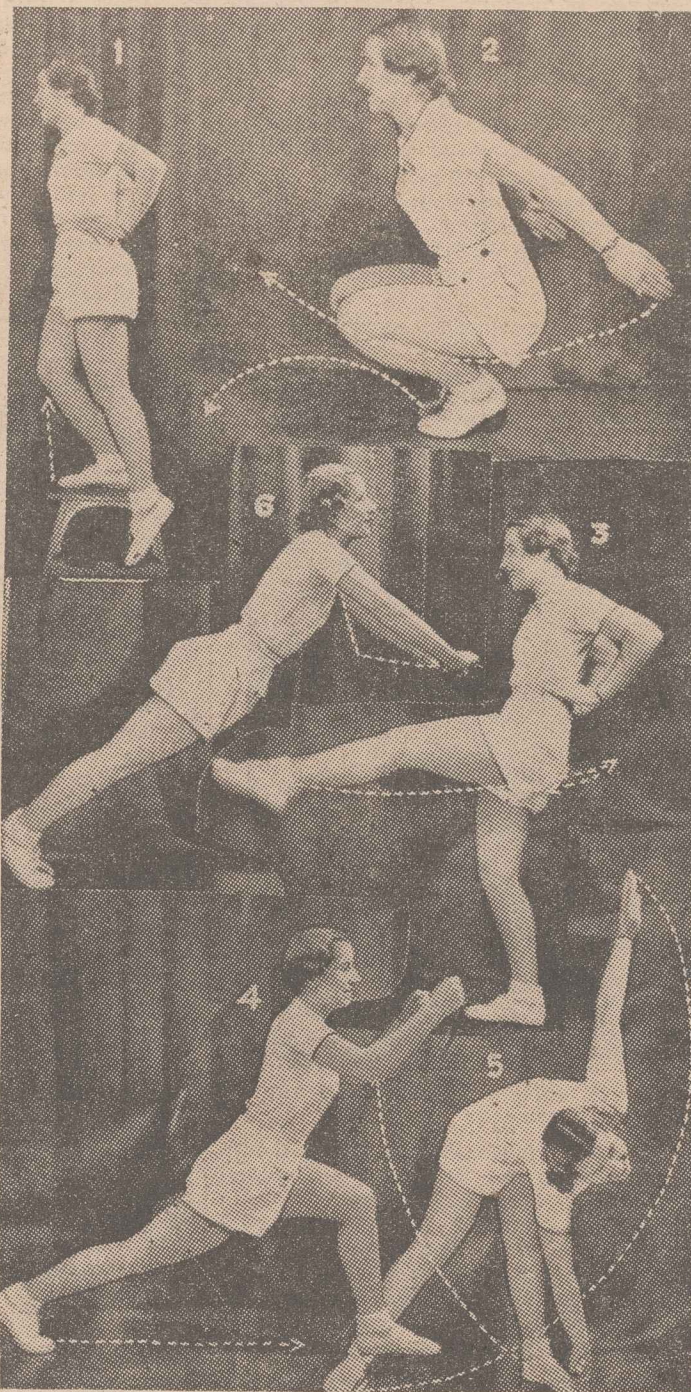
2ον) Κόμπετε τα γόνατα και έχετε τα πόδια ενωμένα. Πατάτε στα δάκτυλα μόνο, έ-ρετε τα χέρια πίσω για να πάρτε φόρα, και πηδίζετε εμπρός, ε-ροντας τα χέρια μπρο-στά.

3ον) Όρθια τα χέρια στη μέση. Σηκώστε οι-γά-αγά το ένα πόδι ί-σιο. Κάνετε το ίδιο και στο άλλο πόδι επί 10 φορές.

4ον) Κρατάτε από ε-να μαστούσι στο κά-θε χέρι και ακολου-τέτε επάνω. Κάνετε ένα μεγάλο βήμα, έκοντας το άριστερό πόδι κυρ-τό και το δεξιό ίσιο. Κάνετε δύο μπουρε-τιε περισσότερα τέτοια βή-ματα.

5ον) Τα πόδια ίσια και ανοικτά. Εκύθετε το σώμα σας και φέρνετε το δεξιό χέρι στο άρι-στερό πόδι. Ίσιώνετε το σώμα σας και α-κουμπάτε το άριστερό χέρι στο δεξιό πόδι (20 φορές).

6ον) Άκουμπάτε πά-νω σ' ένα έπιπλο με χέρια τεντωμένα. Ά-πομακρύνετε αρκετά τα πόδια, για να βρι-σκαται το σώμα εξαπλω-μένο και ίσιο. Λυγίστε τα χέρια χωρίς να κου-νηθή καθόλου το σώμα.



Μαγειρική

ΠΗΧΤΗ ΑΠΟ ΓΑΛΛΑ "Η (ΜΠΑΛΑΝ-ΜΑΝΖΕ)

Σε μία όκα γάλα λιώνουμε 3 κουταλιές της σούπας κόλλα και ζάχαρι, όση σκάνει. Σε μέτρια φωτιά ανακατώνουμε αδιακόπα το γάλα και προσέκομε να μη πιάση η κόλλα. Όσο βράζει, ρίχνουμε η σκολάτα η ένα κομμάτι κανέλλα η φλούδα αρκετή του λεμονιού η βανίλια.

Ύστερα, αφού βράσουν, χύνουμε τον κυλί-σε φόρμα.

Το γλύκισμα αυτό συνοδεύεται με όπρια-δήποτε κομπόστα, π. χ. από βούια, άπιδια, βερνικακά η ροδάκινα.

Για να έπιτχην αυτό, πρέπει να ρίχνουμε στη φόρμα πρώτα τη σκολάτα και, αφού κρυώση λίγο, την βανίλια.

Γλυκύσματα

ΠΟΥΤΓΚΑ

Παίρνουμε μία όκα γάλα, 60 γρ. αρυ, 30 γρ. ζάχαρι, ένα κομμάτι ρούτιρο, 10 γρ. σταφί-δες και ένα κομμάτι κανέλλα. Τα ανακατεύο-με όλα μαζί και τα βάζουμε στη φωτιά, έ-ως ότου πηδούν. Έπειτα βγάζουμε το κομμάτι της κανέλλας και, αφού κρυώση, βάζουμε τρεις κρόκους αυγών με τα άσπραδά καλά κτυ-πημένα. Ανακατεύουμε καλά αυτή την ύλη, α-λειμμένη με βούτυρο και τη στέλνουμε στο φούρνο.

Ή πουτίγκα αυτή γίνεται και με σμιγιάδα.



Πέντε μοντελλάκια του Δελόγκ, χαρακτηριστικά των τάσεων της εφετείνης μόδας. Παρατηρήστε πόσο απλά είναι τα πρώτα ταγιέρ, των όποιων η κομ-φότης έγκειται εις τον συνδυασμόν διαφορετικών ύφανμάτων για την ζακέ-τα και την φούστα.

Το είκοσιεττάρων μιας αμερικανίδος

ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΗΣ ΕΙΣΟΜΑΧΙΑΣ.—Αυτό το σπόρ είναι πολύ της μόδας. Ή αμερι-κανίς βρίσκει ότι αυτό είναι σπουδαίο όχι μόνο για τη γραμμή της, αλλά και για τη χάρη των κινήσεων και του φερόματος. Ένα μεγάλο ινστιτούτο καλλωπίσ της Νέας Υόρκης δεν έδωσε σε προσλαβή για καθηγη-τή της εφομαχίας τον περίφημο Ίταλο πρω-ταθλητή Άλντο Ναντί. Ή κ. Μπέττυ είναι πολύ ενθουσιασμένη με το σπόρ αυτό, που την κάνει πιο νέα και πιο όμοια.

ΣΑΝΤΟΓΚΡΑΦ.—Άλλά, εάν προτιμούσε άλ-λα μέσα, έκτος από την εφομαχία, για να κρατήσει την ευκαμψία του σώματός της, θα διάλεγε πολλές άλλες μεθόδους. Εάν ήθε-λε να σιάση ώριμα φυσικά ελαττώματα η μόνο για να ίρη τί ελαττώματα έχει, θα συνε-βουλεύετο ένα έπιτιόσιο του «σάντ ογ-κράφ» (το μπλάνκιμα, που δείχνει τη σκία του σώματος). Πριν άρχιση τα γυμνάσματά της, η κ. Μπέττυ θα έφωτογραφίζετο μπρο-στά στο «σάντ ογκράφ», στη σκία που έχει σι-νηώς, στη σκία που νομίζει ότι θα έχει. Δύο έβδομάδων καθημερινά γυμνάσματα εί-ναι απαραίτητα, για να δώσουν καλά απο-τελέσματα.

ΛΙΓΗ ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΠΕΡΙΠΛΑΤΟΣ.—Ή ώρα της γυμναστικής τέλειωσε. Ή κ. Μπέττυ βιάζε-ται να πάει σε κομμάτι ζωνογραφική έκθεσι, για την οποία έλασε ο κόσμος μιάς. Και, έ-ως λίγο καιρό, πριν από το πρόγευμα, κάνει ένα περίπλο στο «Σαντράλ» και βλέπει τα ζώα στον καινούριο ζωολογικό κήπο.

ΤΟ ΠΡΟΓΕΥΜΑ.—Για το πρόγευμα πηγαίνει στο «Ρένιμπος» ή στο «Ροφέλλερ Σέντερ» ή στην Πλάζα ή σε κανένα μικρό έστιατό-ριο.

Για «άπεριτιφ» παίρνει ή τσέρου σκέτο ή μαρτιν κοκταίλ. Το πρόγευμά της είναι μία σούπα ή χυμός φρούτων, μία κοτολέττα άρι-νίου με πράσινα κάρτα, μία σαλάτα και ένα γλυκίσμα η τσικουλί.

ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ.—Ή κ. Μπέττυ Χ. ύστερα από το πρόγευμα έχει να πάει στην αγορά και ζεκνεί να πάει στο κορείο της. Στις πέντε και μισή πάει σε ένα κοκταίλ πάρτυ ή σε καμιά φίλη της. Δεν μπορεί να αφιερώση παραπάνω από 1 ώρα, γιατί το βράδυ πρέπει να πορευεθώ σε μία κοσμική βραδιά.

ΤΟ ΒΡΑΔΥΝΟ ΜΑΚΙΓΙΑΖ.—Γρήγορα-γρήγορα βάζει ένα ώραίο πενιούρι. Με τη βοήθεια μιάς κρέμας καθαρίζει το πρόσωπό της και το λαμό της. Για να βγάλη κάθε ίχνος της κουράσεως, βάζει γρήγορα μία μάσκα ώμορ-φίας με θαυμασία κρέμα. Αυτή η κρέμα έρ-ραίνεται στο δέρμα και το σκεπάζει με ένα λεπτό φίλμ, που τεντώνει τους μύς και διώ-χνει τις σκληρές ρυτίδες. Όταν η ήρωίς μας υπή στο μπάνιο της, η μάσκα αυτή ζαν-ταίνει την ώμορφιά της. Τα άλματα του υπά-νιου της, το σασουλί της και η κολώνια της έχουν πάντα ώραίες μυρωδιές.

Ή κ. Μπέττυ Χ. βγάζει τότε τη μάσκα της ώμορφίας, με τη βοήθεια όλιγου χλιαρού νε-ρού. Σκουπίζει το πρόσωπό της, βάζει λίγη κρέμα και την αφήνει επί 5 λεπτά. Το σκου-πίζει και ζαναθάζει μία κρέμα. Έτσι το πό-σωπό της είναι έτοιμο για το μακιγιάζ. Το βραδυνό μακιγιάζ είναι πιο ζυηρό από το πρωινό. Τα δυνατά φώτα δεν θέλουν το φυ-σικό χρώμα, που είχε το πρωί. Ή σκία στα μάτια πιο μεγάλη, το κόκκινο πιο ζυηρό και το ρουζ των χειλιών πιο φωτεινό.

Ύστερα από το μακιγιάζ του προσώπου έρ-κεται η σειρά των νυχιών. Λίγα λεπτά χρειά-ζονται για να γίνει το άλμασμα του βερνι-κού. Ποιό χρώμα θα διαλέξη; Το χρώμα, που ταιριάζει με το φόρεμά της.

Πριν φύγη, βάζει λίγο άρωμα στο μαλλιά της, λίγες σταγόνες πίσω από τα αυτιά και στις παλάμες. Έτσι η κ. Μπέττυ Χ. είναι έ-τοιμη για το θέατρο ή το γκλούμπ.

Η ΣΕΛΙΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ



Έλαττώματα της όμορφιάς

Υπάρχουν πολλοί γυναίκες που ύποφέρουν ήθικώς από ένα φυ-σικόν έλαττωμα. Το έλαττωμα αυτό, που το σκέπτονται διαρκώς και το όποιο υπεράβλουν κολλάκις την ημερίαν, τας παρα-λείπει άφαιρ από αυτές την αυτοπεποίθησιν και ημισφεί έτοιμ, σι-γά-σιγά να γίνει ένα σόεθρον έμπόδιον εις την ετυχίαν των.

Λιά τον λόγον αυτόν —άλλων φυσικόν παρά φυσικόν— κάθε πρό-σδος, που γίνεται εις το ζήτημα της κασθητικής, είναι ένδιαφέ-ρον να εξερχθ.

Το φυσικό αυτό έλαττωμα, συχνότατο εις τις κυρίες, που τις απελπίζει, είναι το ύπερ το βέον χνούδι, το όπιον με τον καιρόν γίνεται τρίχωμα σκληρό. Δις ν' απαλλαγούν από αυτόν την ασχη-μίαν οι κυρίες τας δοκιμάζουν ά-ς δέξινται έλαιοστέφανον έμφο-φι και όλα τα θιομηχανικά αποτελεσματικά δια την πιάσιν των τριχών.

Μία μεθόδος αποτελεσματικότερα είναι η αποτρίχωσις με το κερί, που συνιστάται κυρίως δια τα χέρια και τα πόδια. Δεν κα-ταστρέφει τις τρίχες όριστικά, άλλα φωτάρουν έραυότερον, σι-γά-σιγά δέ, με την συχνή επανάληψιν, το φυτόμα γίνεται έ-ραιότερο. Δεν είναι καθόλου όδυνηρή η εφορηγή εάν γίνει από έ-να είδικον. Είναι όμως όδυνηρά όταν την κάωμεν μόνες μας, δια-άτι να έγνώριμε με μίαν το κερί, διατάζουμε, φοδούμεθα μήπως πονέσουμε... και πονούμε περισσότερο.

Άλλα τα καλύτερα αποτελέσματα για την όριστική εξέλειψιν των τριχών επιτυγχάνονται με τα ηλεκτρικά μηχανήματα. Τελευ-ταίως μάλιστα χρησιμοποιούν οι είδικοι ένα νέον μηχανήμα, το ό-ποιον κυρίως είναι δια την εξέλειψιν των τριχών του προσώπου, ό-που η αποτρίχωσις απαιτεί έλας ιδιαίτερον προσοχήν και λεπτό-τητα. Το μηχανήμα αυτό καταστρέφει για πάντα την υπερτρίχω-σιν του προσώπου, άλλα πρέπει να το χρησιμοποιή η άταρξ, η εί-δικος τεχνίτης.

Ο πόνος, που αισθάνεται κανείς από το τσίμπημα, είναι άνεπι-σθητος. Έκτενο που είναι διασπείρονται με τα ηλεκτρικά μηχανήματα. Πρόκα-λι κάποιος ένα στιγμιαίον έννευριόμ. Τα ίχνη μόνον ά-νελγώς της ποιότητος της επιδερμίδος —δέκα ήμερες κατ' άνω-τάτον όριον— και κατόπιν εξαλείφονται ολοκληρωτικώς.

Πώς να περιποιήσθε τα νύχια

Δεν φθάει να βερνικώνη μία κυρία τα νύχια της δια να τα κρατή εις καλήν κατάστασιν. Μά-λιστα αν δεν συμπληρώση την περιποίησιν και με άλλους τρόπους, αυτή η φροντίς έχει μάλλον δυσάρεστα αποτελέσματα. Ποτέ δεν πρέπει να άπωθούμε υπερβολικά την επιδερμίδα από την περιφέρεια του νυχιού, διότι έχει καταστρεπτι-κές συνέπειες δια το τελευταίο. Έπίσης πρέπει ν' αποφεύγωμεν το υπερβολικό κόψιμο των γα-νιών καθώς και το υπερβολικόν λιπαρίσμα, έ-ως με λιπαν μετελικήν, διότι και τα δύο κατα-στρέφουν τα νύχια. Ο καλύτερος τρόπος διατη-ρήσεως της στερεότητος και της λείας επιφα-νείας του νυχιού είναι να τα άλειφομεν κάθε έρά-δυ με λάδι. Όσο για τα βερνίκια επικρατεί τώρα η μόδα της τσαυλέττας, η ακόμη όπως κάνουν μερικές με το χρώμα των ματιών παν. Πρόκειται, έννοείται, περί έκεντρικών εξαερέσεων πάντοτε και ό κανών των διαφόρων αποχρώσεων του κόκ-κινου, ίσχυει γενικώς. Έπίσης επικρατεί η συή-θεια να μη αφήνονται πολύ μακρὰ τα νύχια και αυτό είναι άποτέλεσμα της γενικεύσεως του άθλη-τισμού στις γυναίκες. Τέλος, για τις μικρές ά-σπρες κοκκίδες που παρατηρούνται στην επιφα-νεία του νυχιού, όλοι οι γιατροί θεαδούν ότι ού-τε τις άφοριές τους ήμπορούν να διαγνώσουν,

